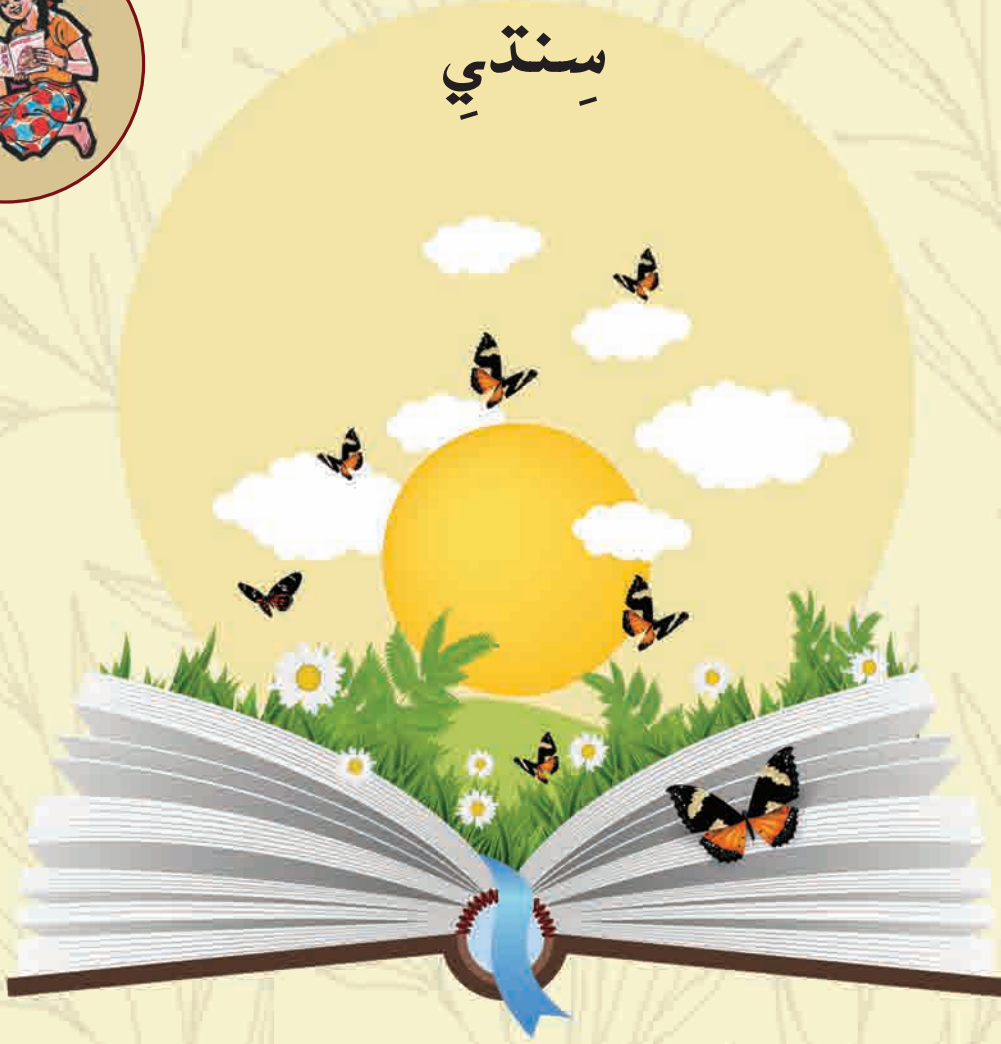

سِنْدُو پارتي

درجو ٿهون

سِندي

سرڪاري فيصلو نمبر : آڀياس ۲۱۱۶ (پر. ڪر ۱۶۱۶) ايس.ڊي ۴ تاريخ ۲۰۱۶-۴-۲۵ موجب استاڀت ڪيل ڪو آرڊينينگ ڪاميٽيءَ جي تاريخ ۲۹.۱۲.۱۷ جي ميٽنگ ۾ هن درسي ڪتاب کي سنه ۲۰۱۸ کان مختصر طور منظوري ڏني ويئي آهي.

سِنْدُو پارٽي

درجو ڏهون

سِندي

۲۰۱۸

مهاراشتر راجيه پانيم ڀستڪ نرمي و اڀياسڪرم سنشودن منڊل، ڀٽي

بهنجي سمارت فون ۾ DIKSHA APP ذريعي درسي ڪتاب جي پهرين صفحي واري Q.R. Code ذريعي Digital درسي ڪتاب ۽ هر هڪ سبق ۾ آيل Q.R. Code ذريعي ان سبق بابت پڙهڻ / پڙهائڻ لاءِ ڪارائتيون لنڪس ملنديون.

چاپو پهريون : ۲۰۱۸ ©

مهاراشتر راجيه پانيم پستڪ نرمتي و اپياسڪرم سنشودن منڊل، پٽي - ۴۱۱۰۰۴
 مهاراشتر راجيه پانيم پستڪ نرمتي و اپياس ڪرم سنشودن منڊل، وٽ هن ڪتاب جا سڀ حق واسطا محفوظ
 آهن. هن ڪتاب جو ڪوبه ٽڪر ڊائريڪٽر، مهاراشتر راجيه پانيم پستڪ منڊل جي لکيل اجازت کان سواءِ ڪٿي نٿو
 سگهجي.

پرستاون

پيارا شاگرد دوستو!

توهان سڀني جو درجي ڏهين ۾ سوائت
 آهي. هن کان اڳه واري درجي ۾ به توهان سنڌو
 ڀارتي ڪتاب پڙهيو آهي. درجي ڏهين جو هي
 درسي ڪتاب اوهانجي هٿن ۾ ڏيندي اسانڪي بيهڻ
 خوشي ٿي رهي آهي.

دوستو سنڌي ٻولي سٺي نموني ڳالهائڻ
 ٻولھائڻ اچڻ لاءِ اوهانجو لفظن جو خزانو چڱو هجي.
 ان لاءِ هن درسي ڪتاب جون آڱاڻيون، گفتگو،
 سبق / ڪوتائون، غيت پڙهي نوان نوان لفظ،
 اصطلاح چوڻيون سکڻ لاءِ ملنديون اسانڪي ائين
 لڳي ٿو ته اهو ڪتاب پڙهي توهانجو ماتر پاشا
 لاءِ پيار ضرور وڌندو.

توهانڪي وڻي ان لاءِ درسي ڪتاب ۾ لفظن
 جي راند، پورڪ اپياس، مان ۾ پڙهو، پاڻ ڪريان -
 پاڻ سڪان، چتر ڇاپو ٻڌايو جملا بدلائي لکو. اهڙي
 نموني جون اٺيڪ مشغوليون ڏنيون آهن. ساڳي نموني
 وياڪرڻ جا الڳ الڳ روپ سولي نموني ڏنا ويا آهن.
 ان کانسواءِ نئين نموني جي بدلائي ڳالهائڻ ۽ لکڻ جو
 موقعو مليل آهي. توهانڪي موبائيل ۽ ڪامپيوٽر
 وٺائي سان واپرائڻ اچي ٿو. ان نظريي سان ڪجهه
 مشغوليون ڏنل آهن. وڌيڪ ڄاڻ لاءِ ايٽپ جي
 وسيلي ڪيو. آر ڪوڊ ذريعي هر هڪ سبق جي
 وڌيڪ ڄاڻ فائدي واري آهي. ان جو اپياس ۾
 اڻيو ته ٿيندو. سنڌي پاشا سکڻ وقت ان مان ڪجهه
 ملهه سکڻ. سماجڪ مسئلا سمجهڻ ۽ اهي حل ڪرڻ
 لاءِ اڻ ٿڌ هجي. اهو به اهميت وارو آهي. ان نظريي
 سان درسي ڪتاب ۾ آيل سبق، مشغولي اپياس جو
 ويچار ڪريو. هي درسي ڪتاب توهانڪي وڻيو ڇا؟
 اهو اسانڪي ٻڌايو. توهان سڀني کي شپ ڪامنٽون.

پٽي :

تاريخ : ۱۸ مارچ، ۲۰۱۸

 (ڊاڪٽر انيل مڙ)
 سنچالڪ

مهاراشتر راجيه پانيم پستڪ نرمتي و
 اپياس ڪرم سنشودن منڊل، پٽي

سنڌي پاشا سمٽي ۽
 اپياس گت سمٽي : ڊاڪٽر ديال 'آشا' سپاپٽي
 شري اشوڪ ڪملداس مڪتا ميمبر
 شريمٽي ميران مهيش گدواڻي ميمبر
 شري وجيه راجڪمار منڱاڻي ميمبر
 شري گوورڌن شرما 'گهايل' ميمبر
 شريمٽي راجيشري جينانند ٽيڪچنداڻي ميمبر
 شريمٽي ڪاڄل انيل رامچنداڻي ميمبر

سنڀوڪ : شريمٽي ڪينڪي جاني
 (انچارج وشيش اڌڪاري سنڌي)

سنڀوڪ سهايه : شريمٽي گيتا گڻيش ناڪر
 (ڪاپي رائٽر، سنڌي)

ٽائيپ سيٽنگ : شويلا لعلچنداڻي

چترڪار : ڪماري سوپنالي وجيه ڪمار اڻاڌيه

نرمتي : شري سچينانند آڙڙي (مڪيه نرمتي اڌڪاري)
 شري راجيندر چندرڪر (نرمتي اڌڪاري)

پرڪاشڪ : شري وويڪ اٽر گوساوي،
 پانيم پستڪ نرمتي منڊل،
 پرياديوي، ممبئي - ۲۵.

ڪاغذ : ۷۰ جي . ايس . ايس . ڪريم وو

پرٽنگ آرڊر : N/PB/2018-19/(1500)

چاپيندڙ : M/s.Uchitha Graphics Printers
 Pvt.Ltd.,Navi Mumbai

ڀارت جو سنوڌان

ديباچو

اسين ڀارت جا لوڪ، ڀارت کي هڪ مڪمل طور خودمختيار سماجواڊي سڙو ڌرم ۽ سر-ڀاؤ وارو لوڪشاهي گٽراجيه بڻائڻ لاءِ گنڀيرتا سان فيصلو ڪري ۽ انهيءَ جي سڀني ناگرڪن کي :

سماجڪ، آرٿڪ ۽ راجنيتڪ نياءَ، ويچار، اظهار، وشواس، شردا ۽ اڀاسنا جي آزادي؛ درجي ۽ موقعي جي سمانتا؛ خاطريءَ سان حاصل ڪرائڻ ۽ انهن سڀني ۾ شخصي سؤمان ۽ راشتر جي ايڪتا توڙي اڪنڊتا جي خاطري ڏيندڙ ڀائڻيچارو وڌائڻ لاءِ.

اسان جي هن سنوڌان سڀا ۾ اڄ تاريخ چويهين نومبر، ۱۹۴۹ جي ڏينهن، هن ذريعي هيءَ سنوڌان سويڪار ڪري، ان کي قانون جي روپ ۾ پاڻ کي اڀڻ ڪريون ٿا.

راشتر گيت

جَنَ گَرُ مَنَ اَدِينَايَڪَ جِيَهَ هِي،
پَارَتَ پَاڳِيَهَ وَذَاتَا
پَنجَابَ، سِنْدَ، گُجراتَ، مَرَاڻَا،
دِراوڙَ، اُتڪَلِ، بَنَدِڪَ،
وَنڌِيَهَ، هِماچَلِ، يَمِنا، گَنڌَا،
اُچچَلِ، جَلِ ذِ تَرَنگِ،
تَوَ شُپَ نَامِي جَاڳِي،
تَوَ شُپَ آشِيَسَ مَآڳِي،
گَاهِي تَوَ جِيَهَ - گَاڻَا،
جَنَ گَرُ - مَنَگَلِ دَايَڪَ جِيَهَ هِي
پَارَتَ پَاڳِيَهَ وَذَاتَا،
جِيَهَ هِي، جِيَهَ هِي، جِيَهَ هِي،
جِيَهَ جِيَهَ جِيَهَ جِيَهَ هِي،

پرڻگيا

'پارت منهنجو ديش آهي. سڀ
پارتو اسي منهنجا پائر ۽ پينر آهن.
مونکي پنهنجي ديش لاءِ پيار آهي ۽
مونکي ان جي شاندار ۽ طرح طرح جي
ورثي تي گورو آهي. مان سدائين ان جي
لائق ٿيڻ جو جتن ڪندو رهندس.
مان پنهنجن مٿن مائٽن، استادن ۽
سڀني بزرگن جو سمنان ڪندس ۽ هر
ڪنهن سان فضيلت ڀريو ورتاءُ ڪندس.
مان پرڻگيا ٿو ڪريان ته مان
پنهنجي ديش ۽ ديشواسين سان سچو ٿي
رهندس. انهن جي ڪلياڻ ۽ آسودگيءَ
پر ئي منهنجو سک سمايل آهي.'

Sindhi X Composite Course

وشيم : سنڌي (جمع ڪورس)

درجو : ڏهون اڀياسڪرم

مقصد :-

'مهراڻ شتر راجيه اڀياسڪرم خاڪو ۲۰۱۲' موجب سڪڻ سيکارڻ جي ترڪيب ۾ ڪيتريون ئي تبديليون آنديون ويون آهن. درجو ڏهون سنڌي جمع ڪورس درسي ڪتاب تيار ڪرڻ وقت هيٺيان مقصد ڏيان ۾ رکيا ويا آهن.

۱. درسي ڪتاب ۾ ڏنل نثر ۽ نظم جي مواد کي شاگرد سولائيءَ سان سمجهي سگهي ٿو.
۲. امتحاني سوالن ۾ پيپر بدران عملي پرچو اها تبديل آڻڻ سبب ڏنل مواد سان لاڳاپو رکندڙ ٿوري غير لاڳاپو رکندڙ مشغوليون ڏنل آهن. جيئن شاگرد پاڻ عملي ڪاروايون ڪري پنهنجو بيان وڌائي سگهن ٿا.
۳. ٻار سوال جواب لکڻ بدران پنهنجي عمر ۽ ڪلپنا شڪتيءَ موجب ويچار ظاهر ڪري سگهي.
۴. نثر ۽ نظم سان لاڳاپو نه رکندڙ ڏنل مشغولين ۾ ٻار پاڻ بهرو وٺي 'پاڻ ڪريان، پاڻ سکان' ان مٿي تي هلي پنهنجي دماغي قابليت وڌائي سگهي.
۵. ٻڌل ۽ پڙهيل ساهتيه جي جدا جدا انگن کي شاگرد پنهنجي لفظن ۾ بيان ڪري سگهي.
۶. ڊڪشنريءَ جي استعمال کي شاگرد وڌيڪ اهميت ڏي.
۷. ٻوليءَ تي شاگرد پڪڙ حاصل ڪري سگهي جيئن سکيا جي جدا جدا ڪيترن ۾ پنهنجا ويچار مناسب طريقي ظاهر ڪري سگهي.
۸. درسي ڪتاب ۾ بيان رچنا واد ۽ مشغولي آڌارت سکيا تي زور ڏنو ويو آهي، جيئن شاگرد جي سڪڻ جي لاءِ دلچسپي وڌي ۽ مشغوليون ڪاميابيءَ سان پوريون ڪري سڪڻ ۽ سيکارڻ جي پرڪريا ۾ هو چست ڀاڳيدار بڻي.
۹. پنهنجا آزمودا، ٻڌل / پڙهيل، گهٽنائون، واقعا، آکاڻيون پنهنجن لفظن ۾ بيان ڪري لکي سگهي.
۱۰. ديش پڙهڻي، صحت، صاف صفائي، انساني جذباتن جو قدر، پاڻ تي پاڙڻ انهن وڻين بابت شاگردن جي سمجهه صحيح ۽ پختي بڻجي.
۱۱. شاگرد، گهر، اسڪول ۽ ديش ڏانهن پنهنجون جوابداريون سمجهي سگهي.
۱۲. پرياورڻ جي سنڀال ڪري سگهي.

فهرست			
نثر			
صفح	ليڪ	سبق	نمبر
1	نامديو ڊي. لاڏلا	آتم وشواس	1.
5	وشنداس آسراڻي	وتايو فقير	2.
8	منوهر چڱهه	نئون ڀڳ	3.
14	----	منگل يان	4.
18	ڊا. نرملا آسناني	زبان	5.
22	ايسر سنگهه بيدي	پسيني جي ڪمائي	6.
27	وشنو شرما	سننو شهاڻي	7.
30	----	مائڪرو ڪهاڻيون	8.
نظم			
	شاعر	بيت	
34	موتي پرڪاش	گيت	1.
37	ايسر . ڪمل	غزل	2.
40	شاهه صاحب	شاهه جا بيت	3.
42	هري دلڀير	ڪنول جو ڳل	4.
46	ليڪراج 'عزيز'	سچ	5.
48	چئنراڻءِ بچومل لُنڊ 'سامي'	ساميءَ جا سلوڪ	6.

END P-2

END P-1

1. آتمر وشواس

شري نامديو لاڏلا (1951) پير ڳوٺ سنڌ ۾ ڄاول، شري نامديو لاڏلا سنڌي پاشا جو هڪ ناليرو عالم اديب آهي. 'احساسن جي اُٺل' ۽ 'زندگي ۽ جون لکيرون' به ڪوٺا سنڌرھ ۽ ادبي غنچو، 'ساگر جون سپون' ۽ 'جهرڙا' مضمونن جا مجموعا اٿس. هن مضمون ۾ جيون ۾ سڦلنا حاصل ڪرڻ لاءِ آتمر وشواس جي اهميت سمجھائي ويئي آهي.

پنهنجو پاڻ ۾ وشواس، ان کي چيو ويندو آهي آتمر وشواس. آتمر وشواس هڪ اهڙي غٽي شڪتي آهي، جنهن جي مدد سان انسان پنهنجي هر ڪاري ۾ سڦلنا حاصل ڪري سگهي ٿو. نه رڳو ايترو، پر ان جي سھائتا سان انسان ٻيا به انوکا ڪم ڪري سگهي ٿو. جڏهن ڪو ماڻهو پاڻ ۾ اهو وشواس جاڳرت ڪندو ته هو ڪوبه ڪم ڪرڻ جي لائق آهي ۽ هو ڪنيل ڪم کي هر حالت ۾ پورو ضرور ڪندو ته هن کي ان ڪم ۾ ڪاميابي ضرور ملندي. آتمر وشواس رکندڙ پرش محڪم ارادي وارو ٿيندو آهي. هو ڪهڙي به اسٽي ۽ ۾ ڇو نه هجي، ڪڏهن به پنهنجو آتمر وشواس نه وڃائيندو آهي. جنهن انسان کي پاڻ تي وشواس نه هوندو آهي، اهو ڪڏهن به ڪامياب زندگي نه گذاريندو آهي، انسان آتمر وشواس جي ٻل سان نيون نيون ڪوجنائون ڪري، انسان ذات کي اچرچ ۾ وجهي ڇڏيو آهي. جاگرافيڪل توڙي وڃيانڪ ڪوجنائون آتمر وشواس جو ئي نتيجو آهي. ڪرسٽوفر ڪولمبس تتي ۽ ٿڌي ۽ جي پرواهه نه ڪري، سمند جا ستر طوفاني هوائن جو مقابلو ڪري هڪ نئين دنيا ڳولهي لڏي، جنهن کي اڄ اسين آمريڪا ڪوٺيو ٿا. سر آئيزڪ نيوٽن ڪشش ثقل جو قاعدو ڳولهي لڏو. هن جي ان ڳولها پٺيان، سندس محنت لڳن جو هٿ هو. ان کانسواءِ تار، ٽيليفون، ٽيليويزن، ريڊيو، ريل گاڏي، هوائي جهاز، سبڻ جي مشين، واشنگ مشين، ڪئميرا، ٽائپرائيٽر، ٽيليوپرنٽر ۽ ٻيون ڪوجنائون انسان ذات لاءِ وردان، سک سهنج ۽ خوشي ۽ جو باعث بڻيون آهن. انهن جي ڪوجنا ڪندڙن ۾ پنهنجو پاڻ ۾ وشواس هو. ڪم ڪندي هنن ڪڏهن به ٽڪ، گھبراهت، سستي ۽ نا اميدي محسوس نه ڪئي.

ان مان صاف ظاهر آهي ته انسان هڪ دفعو جڏهن پاڻ ۾ وشواس رکي، ڪنهن به ڪم جي شروعات ڪندو ته ان ۾ نشچت سڦل ٿيندو. آتمر وشواس آتمڪ شڪتي وڌائي ٿو ۽ ڪهڙي به مصيبت سهڻ جو ٻل پندا ڪري ٿو.

ٽين زنگه هاري، مائونٽ ايوريست جي چوٽي ۽ تي چڙهي عالمي رڪارڊ ٺوڙيو. چارلس لمب ائٽلانٽڪ ساگر پار ڪيو. اهو چمٽڪار نه هيو ته ٻيو ڇا هو! جي هنن وٽ آتمر وشواس جي ڪمي هجي ها ته هو ڪڏهن به اهڙو جوڪم ڀريو ڪم نه ڪري سگهن ها. پاڻ ۾ پڪو وشواس ڪاميابي ۽ جي ڪنجي آهي. جڏهن ڪي به مڪي باز پاڻ ۾ لڙندا آهن ته جيت ان جي ئي ٿيندي آهي، جنهن جو آتمر وشواس وڌيڪ مضبوط هوندو آهي. وڏي ڇلا نگر ۾ به اهو ڇلا نگر ماري نڌڙ سڦل ٿيندو آهي، جنهن کي پاڻ ئي پرڀل وشواس هوندو آهي.

پي. ٽي. اُشا جو ٽي مثال وٺو، جي سندس آتمر وشواس ڪمزور هجي ها ته ڪڏهن به تيز ڊوڙ ۾ رڪارڊ قائم ڪري نه سگهي ها. وشواس قدرت طرفان مليل هڪ وردان آهي، جيڪڏهن اهو وشواس آسان پاڻ ۾ رکندا سين ته جهان جي هر ناممڪن ڳالهه ممڪن بڻائي سگهندا سين.

نوان لفظ :-

محڪر : پڪو
باعث : سبب
جوڪر : خطرو
اِستِني : حالت
غثبي : لڪل
اَچرج ۾ وجهڻ : عجب ۾ وجهڻ

آپياس

سوال ۱ : هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

۱. آتمر وشواس جو مطلب ڇا آهي؟
۲. آتمر وشواس کان سواءِ زندگي ڪيئن گذرندي؟
۳. سر آٽيزڪ نيوٽن ڪهڙو قاعدو ٻولهي لڌو؟
۴. آمريڪا ڪنهن ٻولهي لڌي؟
۵. ليڪڪ موجب ڪاميابي جي ڪنجي ڪهڙي آهي؟

سوال ۲ : هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :-

۱. ڪوجنا ڪندڙن ڪم ڪندي ڇا محسوس نه ڪيو؟
۲. آتمر وشواس جا ٻرت ڪرڻ سان ڪهڙو فائدو ٿئي ٿو؟
۳. آتمر وشواس جا ٻه اَنوڪا مثال لکو.

سوال ۳ : هيٺين لفظن جا ضد لکو :-

سڦلٽا، پٺيان، سستي، ناممڪن

سوال ۴ : ساڳي معنيٰ وارا لفظن جا جوڙا ملايو :-

(الف)	(ب)
ظاهر	اوس
سڦل	چتو
ٻل	ڪامياب
ضرور	طاقت

سوال ۵ : وياڪرڻ موجب ٻالهاڻن جا لفظ سڃاڻو :-

پنهنجو، سمنڊ، سڱهنداسين، تن، شڪتي، تيز

پورڪ آڀياس

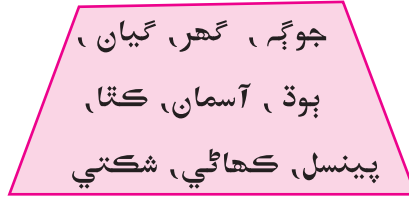
(1) ٽڪر تي عملي ڪم

ان مان صاف ظاهر ..... ممڪن بڻائي سگهندا سين.

(i) ڏنل سوال موجب ٽڪر مان صحيح لفظ ڳولھيو.

- (الف) ضد ڳولھيو : ناڪاميابي ..... طاقتور .....
- (ب) صفتون ڳولھيو : صفائي ..... مضبوطي .....
- (پ) هر آوازي لفظ ڳولھيو : هر ..... ميز .....

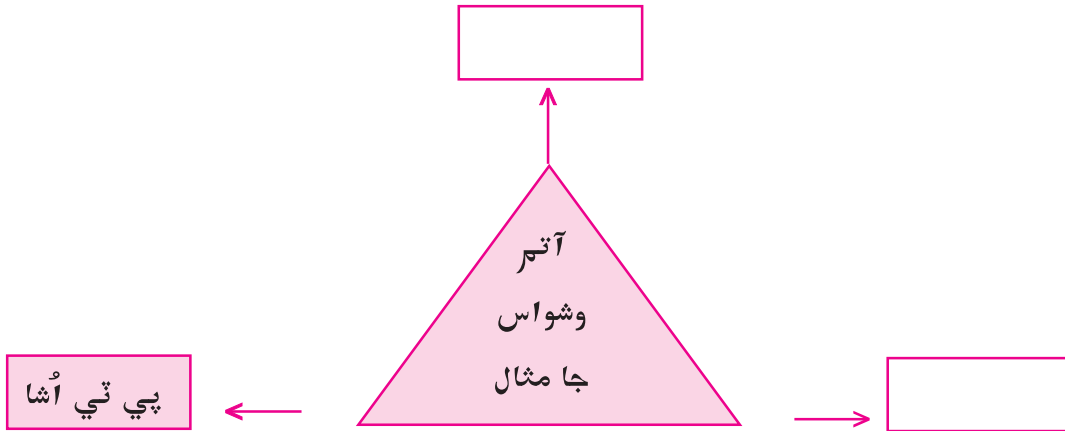
(ii) آٽر وشواس ۾ آٽر + وشواس بہ لفظ آھن اھڙي نموني چوڪنڊي مان ”آٽر سان ٺھڪندڙ“ لفظ ڳولھي لکو :-

- (الف) آٽر .....
- (ب) آٽر .....
- (پ) آٽر .....
- (پ) آٽر .....

(iii) پاڻ ۾ دري وشواس ڪاميابيءَ جي ڪنجي آھي. ان بابت پنھنجا رايٰ پيش ڪريو.

(iv) چوڪنڊا ڀريو:

(2) توهين پنھنجي جيون جي اھڙي ڪا گھڻا قصو لکو جنھن ۾ توهين پنھنجي آٽر وشواس جي ٻل سان پار پيا هجو.

(3) هيٺيان لفظ ڪم آڻي آکاڻي ٺاهي لکو : بادشاهه، ڪوڙيٽڙو، پلنگه، جنم ڪنڀ

خاص ڄاڻ (۲) ڀارت جون مهلا رانديگر

۱. ڪرنم ماليشوري :

” وزن کڻڻ (Weight Lifting) ۾ ڀارت جي پهرين مهلا جنهن آلمپڪ راندين ۾ سنه 1995 ۾ ميڊل کٽيو. کيس 1995ع ۾ ڀارت سرڪار راجيو گانڌي ڪيل رتن انعام سان سمنانت ڪيو. سنه 1999ع ۾ کيس ’پدم شري‘ انعام سان نوازيو ويو.

۲. آنڇو بابي جارج :

سنه 2003 ۾ پٽرس ۾ ورلڊ چئمپينشپ ان آئيٽليٽڪس ۾ لانگه جمپ ۾ برانز ميڊل کٽي ڀارت جو نالو اوچو ڪيو. ساڳئي نموني سنه 2005ع ۾ IAAF ۾ گولڊ ميڊل کٽي شاندار جيت حاصل ڪئي.

۳. پي. وي. سنڌو :

پهرين ڀارتيه رانديگر جنهن بئڊمنٽن راند ۾ 2016 آلمپڪس ۾ سلور ميڊل حاصل ڪري جيت جو نهارو وڃايو. تازو سنه 2017ع ۾ ڪوريا راندين ۾ پڻ ميڊل کٽي نالو ڪمايو. سنه 2015ع ۾ کيس پدم شري انعام سان نوازيو ويو.

۴. ساڪشي ملڪ :

2016 آلمپڪس راندين ۾ ڪشتيءَ ۾ برانز ميڊل کٽيو. ان راند ۾ هوءَ پهرين رانديگر بڻي جنهن 58kg قسم ۾ ڀاڳه وٺي، ميڊل حاصل ڪيو.

2. وٽايو فقير

وشنداس آءِ آسراڻي (1924-1989) ريلوي ۾ ملازمت ڪندي به ساهتيه ۾ اڻٿڪ چاهه رکندو هو. هن اٽڪل ٽيهارو کن سال ڪينٽرائي ليڪ، اسڪيچ ۽ سڪياد اٽڪ ٽوٽڪا لڪي سنڌي ٻولي ۽ ساهتيه جي خدمت ڪئي. خاص ڪري انوڪن وشين يا وساريل ورقن تي قلم هلائيندو رهيو ۽ پنهنجي هزان وٽان پستڪ ڇپائيندو رهيو. هن ليڪ ۾ سنڌ جي هڪ مشهور ڏند ڪٿائي شخصيت وٽايو فقير جي جيون مان انوڪا مگر سڪياد اٽڪ ٽوٽڪا ڏنل آهن.

آسان جي سنڌ سڳوريءَ ۾ اُنڪ مھان آتمائون، ساڌو سنت، درويش، المست، پريوءَ جا پيارا، الله لوڪ، فقير، لاطم ۽ مالڪ جي ڏنل مستيءَ ۾ مست مستانا ٿي گذريا آهن. آهڙن السمن مان وٽايو فقير به هڪ آهي. سنڌ ۾ هيءُ شخص پنهنجن ڳالهين ۽ ٽوٽڪن کان مشهور آهي. هنن جي هلت چلت اهڙي هوندي هئي جو ڪي ماڻهو چڙيو يا وري مست ڪري سمجهندا هئا.

ظاهر ۾ ته وٽايو، تعليم ڪين ورتي هئي، مگر مالڪ جي ڏنل مستيءَ ۾ اهڙو ته مست رهندو هو جو وڏن وڏن عالمن کي به شهه ڏيئي ويو. هن جي هر هڪ ٽوٽڪي ۾ عالما ڳفتا ۽ مطلب پريا نغما سمايل هئا. هن کي هندو خواه مسلمان پائيندا هئا ۽ کيس سڪ مان سڏي ماني ڪارائيندا هئا. هو نڪو ڪنهن کان ڪو مال وٺندو هو ۽ نه وري ڪا تمنا ٿي رکندو هو. هن کي ويهڻ، رهڻ يا سمهڻ لاءِ ڪو هڪ نڪاڻو، جاءِ يا آستان ڪونه هوندو هو. مرضي پويس ته ڪنهن گهٽيءَ ۾ لتو اوڙي سمهي پوندو هو ۽ مرضي ٿيس ته ڪيڏانهن گمھڻ هليو ويندو هو. مطلب ته رمنو جوڳي هوندو هو.

هڪ ڏينهن وٽايو فقير ڪنهن وڏيري جي شاديءَ تي فقيري لباس اوڙي پهتو ته کيس دروازي تي ئي روڪيو ويو ۽ اندر وڃڻ کان کيس منع ڪئي ويئي. هن ڇا ڪيو جو ترت وڃي ڪٿان اوڻا ڪپڙا وٺي پائي ڪري وري ساڻئي هنڌ آيو ته کيس شان مان ۽ عزت سان اندر وٺي وڃي ويهاريو ويو ۽ شاديءَ ۾ تيار ٿيل سڀ طعام کاڌي

لاء آڻي ڏنا ويا. وٽايو پاڻ کان آڀه هت ۾ کاڌو کڻي ڪپڙن کي آڇيندي چوڻ لڳو. ”کائو، کائو، خوب کائو. اوهانجي ڪري مونکي به کائڻ لاءِ مليو آهي.“ تنهن تي ماڻهن پڇيس ته ”اهو ڇا پيو ڪرين؟“ وٽائي ورائيو ته ”هينئر ئي ٿورو آڀه غريبان ڪپڙن ۾ آيو ته دروازي کان اندر به گهڙڻ ڪونه ڏنو ويو، پوءِ جڏهن وڃي هيءُ اوڇا ڪپڙا پاتا ته شان مان سان اندر آڻي هيءُ طعام ڏنا ويا آهن. تنهن لاءِ اهي آڇيان به ڪپڙن کي ئي پيو، جنهن ڪري هيءُ عزت ملي آهي!“

وٽائي فقير جي ڏينهن ۾ راشن جو زمانو ڪين هو ۽ غريبن وٽ ڏوڪڙ ڪٿي، جو اناج ميسر ڪري رکن. وٽائي جي ماءُ به پورهيو ڪري پيئي گذران ڪندي هئي. آڻ ۽ ڇاڙهه واري ڪار هيئن. هڪ ڏينهن وٽائي فقير ٻاهران تڪڙو ايندي ماءُ کي چيو: ”امان، ڏاڍي بڪ لڳي آهي، ماني آڻ ته ڪاوان.“ ماڻس چيو: ”آبا! اڄ ته ان جو داڻو به ڪونهي، پيسو ڏوڪڙ به ڪونهي جو بزار مان ان وٺي اچان. تون ته سڄو ڏينهن الله الله لڳائي وينو آهين. اڄ ڏسان ته تنهنجو الله ڪيئن ٿو اسانجي پورت ڪري.“ فقير کان ڏوراپو سٺو نه ويو، سو سڌورخ ڪيائين مسجد ڏانهن. اتي گنبد تي چڙهي ويو. پٺو، مس ۽ قلم کڻي مٿي آسمان ڏانهن منهن ڪري چيائين: ”الله سائين، اکر کڻو هجين ته هت لکي ڏي....“ اڃا ائين چيائين مس ته مسجد ٻاهران ڪنهن کيس سڏ ڪيو، ڏسي ته هڪ ماڻهو گڏهه تي ان جي ڳوٺ کنيو بيٺو آهي. جنهن کيس چيو ته ”هيءُ ان جي ڳوٺ وڌيري تو لاءِ موڪلي آهي.“ اهو ڏسي فقير کلندي چيو: ”واه! رب واہ! لکي نيٺ ڪونه ڏنڻ، باقي ان سو موڪلي ڏنڻ.“

هڪ ڏينهن وٽائي فقير الله سائينءَ کان پئي دعا گهري. هت مٿي کڻي، سوال ڪندو، پوئتي ٿي هلندو ويو، پٺيان هڪ کڏ هئي، سو اوچتو ئي اوچتو وڃي ان ۾ ڪريو. وٽائي ڪپڙا ڇنڊيندي، منهن مٿي ڪري چيو: ”الله سائين! دعا نه ٻڌين ته نه ٻڌ، پر ڏکا ته نه ڏي؟“

وٽائي فقير جا ٽوٽڪا ظاهري طرح آسان ڪي ڪلائين ۽ وندرائين ٿا، پر جيڪڏهن انهن ٽوٽڪن ۾ آسبن اونهو وينداسين ته هر هڪ ٽوٽڪي مان سبق ۽ سکيا ملندي، جن ۾ اصل راز سمايل آهي ته اي انسان! تون هن سنسار ۾ آهين ايشوري امانت..... پر تون جڏهن امانت ۾ خيانت ٿو ڪرين ته خود غرضيءَ جو غلام ٿو بڻجين ۽ پوءِ سک ۽ سچائي، سرت ۽ ساڃاهه، مروت ۽ ماڻهيو، نيڪي ۽ ايمانداري تو وٽان موڪلائي وڃن ٿا. تون فقط پنهنجي پيٽ جي چوڌاري چڪر پيو ڏين. ان لاءِ تون جيري خاطر بڪري ڪهين ٿو. غريبن جا حق ماري ٿو. ان بعد به تنهنجو لوپ ۽ لالچ وڌندي رهي ٿي.... تنهن لاءِ اي انسان! تون خود غرضيءَ جي غلاظت کان پري ره ۽ امانت ۾ خيانت نه ڪري انسانيت واري راهه اختيار ڪر.

نوان لفظ :

- سڳوري = سڳي، سموري
  - لاطمع = اڇا کانسواءِ
  - شهم ڏيڻ = مات ڏيڻ، هارائڻ
  - ميسر = موجود
  - مروت = لحاظ
  - عالمائا = اوڇا
  - خيانت = ٺڳي
- جيري خاطر بڪري گهڻ = پنهنجي ٿوري فاعدي لاءِ ٻين جو گهڻو نقصان ڪرڻ

آپياس

سوال ۱ : هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو.

- (الف) وٽائي فقير کي رمتو جوڳي ڇو ٿو چيو وڃي؟
- (ب) وٽائي فقير جي ٽوٽڪن ۾ ڪهڙو راز سمايل آهي؟
- (پ) شاهوڪار جي شاديءَ تي وٽائي فقير ڪهڙي ڳالهه محسوس ڪئي؟

سوال ۲ : هيٺيان جملا ڪنهن ڪنهن کي چيا آهن؟

- (۱) ”کائو، کائو، خوب کائو، اوهانجي ڪري مونکي به کائڻ لاءِ مليو آهي.“
- (۲) ”واہ! رب واہ!“

سوال ۳ : خال ڀريو .

(۱) وٽائي فقير جي هلت چلت آهڙي هوندي هئي جو ڪي ماڻهو کيس .....
ڪري سمجهندا هئا.

(۲) الله سائين! دُعا نه ٻڌين ته نه ٻُڌُ، پر ..... ته نه ڏي

(۳) لکي نيٺ ڪونه ڏنڻ، باقي ..... سو موڪلي ڏنڻ.

سوال ۴ : (الف) ضد لکو :-

مالڪ، اندر، عزت، دُعا، وڏو

(ب) صفتون ٺاهيو :-

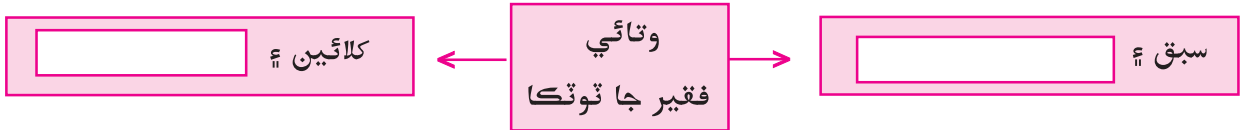
مشهوري، شان، ڏينهن، ايمان، مطلب

ڀورڪ آپياس

۱. ٽڪر تي عملي ڪر

وٽائي فقير جا ٽوٽڪا ..... راه اختيار ڪر.

(i) مناسب لفظ چوڪنڊن ۾ لکو :-

(ii) برٽڪيٽ ۾ ڏنل لفظن مان مناسب جواب ڳولهي ليک ڏنل لفظ بدلايو.

(ڳجهه، امانت، خود مطلبي)

(۱) تون خود غرضيءَ جي غلاظت کان پري ره.

(۲) جن ۾ اصل راز سمايل آهي.

(iii) 'سڪ ۽ سچائي' ساڻئي آکر 'س' سان شروع ٿيندڙ لفظ آهن. آهڙا جوڙا ڳولهيو جيڪي ساڻئي آکر سان شروع ٿيندڙ هجن.

(iv) انسان وٽائي جي ٽوٽڪن مان گهڻو ڪجهه سڪي سگهي ٿو،

ان بابت پنهنجا ويچار لکو.

۲. وٽائي فقير جو ٻيو ڪو قصو پڙهي، ڪلاس ۾ ٻڌايو.

3. نئون يڱ

منوهر چڱھ، آڪاشواڻي ممبئي اسٽيشن تي سنڌي سيڪشن ۾ پروگرام ايگزيڪيوٽو آفيسر طور خدمت انجام ڏيندي سنڌي ڪلچر کي فروغ ڏيڻ لاءِ هر ممڪن ڪوشش ڪندي اُتان رٽائرمينٽ ورتي. هن جون ڪيتريون ئي ڪهاڻيون ريڊيو تان نشر ٿي چڪيون آهن ۽ سندس ٻه ڪهاڻي سنگره 'نئون يڱ' ۽ 'رات گذري ويندي' لکيل آهن.

اڄ جي سڀني سماج ۾ عورت کي مرد جي سمان حق ڏيڻ سان گڏوگڏ سندس عزت ۽ آبرو وڌائڻ لاءِ موجوده ڪهاڻيءَ جي پلاٽ جي گھڙت ڪيل آهي.

ديوان چئنراءَ جي موت کان پوءِ ڏهين ڏينهن ڪريا ڪرم لاءِ سندس پٽي راڌا پنهنجي ڌيءَ ڪملا کي ساڻ ڪري ديوان جي سنڪن جو ڪلش ڪڍي ناسڪ ۾ ڳوڏاوري نديءَ جي ٽٽ تي اچي پهتي. پٽي جي سامهون ڪلش رکي چيائين :

”منهنجي گھوت جي سنڪن جو ڪلش آهي. جل پروان ڪرڻو آهي پتا جو ڪريا ڪرم ان جي ڌيءَ ڪملا ڪندي.“

پنڊو ڪڏهن ڪلش کي ته ڪڏهن ڪملا جي چهري کي ڏسي رهيو هو. جڏهن ڪوبه فيصلو ڪونه ڪري سگهيو تڏهن پوٽيءَ جا ورق ورائيندي چيائين :

”شاسترن ۾ پراڻيءَ جي ڪريا ڪرم جو حق پٽ جي سنڪن کي ئي ڏنو ويو آهي. ڪنيا ته ڪريا ڪرم ڪري ئي نٿي سگهي. پراڻيءَ جي سدگيءَ لاءِ ڪريا ڪرم شاسترن پٽاندڙ هڻڻ گھرجي.“

اهو چئي پنڊو چپ ڪري ويهي رهيو. راڌا جي ڪنن تي پنڊي جا اکر پوريءَ ريت پيا يا نه خبر ڪونه آهي. پر ايترو ضرور سمجهه ۾ آيس ته ڪريا ڪرم لاءِ هن جي پٽ ونود جي ضرورت آهي. راڌا سچ ته ماضيءَ جي تصويرن ۾ ڪوهجي ويٺي.

چار سال اڳ ..... ممبئيءَ جو سهارا هوائي اڏو .... رات جا ٻه وڳا هئا! ديوان چئنراڙءَ جو سمورو ڀرپوار هن جي زال راڌا ۽ ڌيءُ ڪملا، ونود کي آمريڪا وڃڻ لاءِ هوائي جهاز ۾ چاڙهڻ لاءِ آيل هئا. ونود، ديوان چئنراڙءَ جو سڪيلڊو پٽ هئو. هن هينئر ئي M.Sc فرسٽ ڪلاس ۾ پاس ڪئي هئي. ڪيمڪل ٽيڪنالاجيءَ ۾ Ph.d ڪرڻ لاءِ هو آمريڪا وڃي رهيو هو. ونود کي ڇڏي باقي سڀني جا چهره لٿل هئا. راڌا جي اکين ۾ ڳوڙها نري رهيا هئا. هوءَ انهن ڳوڙهن کي روڪڻ جي پوري ڪوشش ڪري رهي هئي. ڪملا به پاڻ کي جهل ڏيڻ لاءِ اڌ ڪلندي اڌ رهندي ڀاءُ سان هٿان هٿان جون ڳالهيون ڪري رهي هئي. پر ديوان صاحب ته ڪنڌ هيٺ ڪري ڪنهن ڳوڙهي ويچار ۾ هو. اوچتو اناٽونسمينٽ ٿي :

”نيويارڪ ڏانهن ويندڙ فلائيٽ نمبر 304 جا ياتري هوائي جهاز ڏانهن روانا ٿين.“

ونود اُٿيو، پهريائين ماءُ کي ۽ پوءِ پيءُ کان پيرين پيئي موڪلايائين. ڪملا کي سڪ سان پاڪر پاتائين. ڪنهن جي زبان مان هڪ اکر به ڪونه اڪليو. ونود هڪ وڏي هال ڏانهن پنهنجن کان پري هلندو ويو. ٽي جسرن ان وچوڙي کي تيسنائين ڏسندا رهيا؛ جيستائين ونود هڪ موڙ تان مڙندي اکين کان اوجھل ٿي ويو. ديوان صاحب لاءِ هيءُ وچوڙو سهڻو محال هو. هو ڀر ڀر پيل ڪرسيءَ جو سهارو وٺي ويهي رهيو. هن جي اکين ۾ ڳوڙها نري آيا.

راڌا گهر پهچي پنهنجو صبر وڃائي ويني وڏي واڪي ديوان کي چيائين :

”جي پٽ ۾ ايترو موهه اٿو ته هن کي پرديس وڃڻ ٿي ڇو ڏنو. هاڻي ڇا ٿيندو منهن سڃاڻڻ مان يا اونڌي منجي پاڻ مان! پڙهڻ ويو آهي ڪو عمر ڀر لاءِ ته ڪونه ويو آهي. جلد واپس اچي ويندو.“ ايڏو موهه ڪونهي ٿو! پاڻ کي همٿ ڏيو!

ديوان چئنراڙءَ آهستي ورائيو : ”هن گهر ۾ منهنجي ڪير ٿو ٻڌي، سڀني کي پنهنجي مت آهي. ونود کي موڪل ڏيڻ لاءِ منهنجي مرضي اصل ڪونه هئي پر اڄ ڪالهه جي نوجوانن کي ڪير سمجھائي. چون، هٿ ڇا رکيو آهي، نه آهي پڙهائيءَ جو قدر، نه آهي جيون جو سڪ. پر سچ اهو آهي راڌا، ته هيءُ پيڙهيءَ پنهنجي سڪ لاءِ پريشان آهي. هنن کي وڏن جي سڪ ۽ پيار جو ڪوبه اونو ڪونه آهي. نه آهي هنن کي پنهنجي ماءُ پيءُ جو خيال ۽ نه پنهنجي ديش سان لڳاءُ : سڀ جو سڀ خود غرض ٿي پيا آهن. خيرا! جتي به هجي، شل خوش هجي! اسان جو ڇا! اسان ته پنهنجا ڏينهن کائي چڙهيا آهيون.“

ديوان هڪ ٿڌو شوڪارو ڀري اٿي کڙو ٿيو.

وقت پنهنجي رفتار سان هلندو رهيو، ٽي سال گذري ويا. ونود جي Ph.d لاءِ ٿيسز تسليم ڪئي ويئي. هن کي آمريڪا جو گرڊن ڪارڊ ملي ويو هئو. ونود هاڻ ڪنهن ريسرچ ليباريٽريءَ ۾ ڪوچ جو ڪاريه ڪري رهيو هئو. ونود جي آيل خط ۾ راڌا ۽ ديوان صاحب کي فقط اها ئي خبر ڄاڻڻ جي اتسڪتا هئي ته ونود ڪڏهن ٿو گهر واپس اچي : پر هر خط ۾ اها خبر غير موجود هوندي هئي. هر خط پڙهڻ کان پوءِ هنن کي ڪيترن ڏينهن تائين ملول رهڻو پوندو هو. وري نئين سر ٻئي خط جو انتظار شروع ٿيندو هو. راڌا پنهنجي پٽار کي ڏي ڏيڻ لاءِ چوندي هئي .

”توهان اڃا ڇو پريشان ٿيو. پڪي به هر شام پنهنجن آڪيڙن ڏانهن واپس ورندا آهن. اسان جو ونود ته انسان آهي. هڪ ڏينهن ضرور واپس ايندو.“

پريشان ديوان صاحب کي اهو دليل ڪونه آڻڻو چيائين :

”راڌا! جن کي پرديس جو چشڪو لڳو آهي ۽ پنهنجي وطن کي، پنهنجي گهر کي دور ڪري ٿا پائينين : سي پر ڪنيل پڪين جيان آهن. هنن وٽان پنهنجي آشيائين ڏانهن واپس ورتڻ جي اميد ڪرڻ ناداني آهي. منهنجو من ٿو چوي ته هاڻ هن جو منهن ڏسڻ منهنجي نصيب ۾ نه آهي.“

ديوان چئنراڙءَ کي وڏي عمر ۾ پنهنجي پٽ جو وچوڙو گهڻي جيان کائي رهيو هو. نڀل سرير ست سهي ڪونه سگهيو ۽ وڃي ڊاڪٽر جي پڙ پيو. ڊاڪٽرن هن جي بيماريءَ کي نالو ڏنو. ’هارٽ انجائنا‘ يعني دل جي ڪمزوري ديوان صاحب بسترو پڪڙيو. راڌا ۽ ڪملا ڏينهن رات هن جي شيوا ۾ لڳيون رهيون.

هڪ ڏينهن ڪملا پنهنجي ڀاءُ کي هڪ مختصر خط لکيو.

”پريه ونود!

دادا دل جي بيماريءَ جو شڪار ٿي پيو آهي. دوا درمل ٿئي پيو. ڪجهه فائدو به اٿس. مان سمجهان ٿي ته دادا تنهنجو وچوڙو جهيلي نه ٿو سگهي، ٿي سگهيتي ته سڀ ڪجهه ڇڏي واپس هلي اچ. توبن هيءُ گهر اڀاڻڪو ٿي پيو آهي.“

ونود خط جو جواب ٽن مهينن کان پوءِ ڏنو. خط نه هو. ناسور، نشتر، ٽنبل جي برابر هو.

پريه ڪملا !

تنهنجو خط پڙهي مان ان رايي تي پهتو آهيان ته اسين سڀ ڀارتواري هميشه سينٽيمينٽل يعني پاڻ ۾ آهيون ۽ حقيقت جي پرک اسان ۾ ڪونه آهي. ان سببان ئي اسان پنهنجي پيل آهيون. مان اهر ڪوڄ ڪاريه ۾ مشغول آهيان ۽ ايندڙ ٽن چئن سالن تائين وطن ورڻ جو سوچي به نه ٿو سگهان. جيڪڏهن منهنجو ڪوڄ ڪاريه سڦل ٿيو ته مون کي آمريڪا سرڪار طرفان انعام ملندو. دادا کي اها جهرڪ ۽ جهرڪيءَ جي ڪهاڻي ياد ڏيارائڻ جيڪا هو ننڍي هوندي اسان کي ٻڌائيندو هو. هڪ جهرڪ ۽ جهرڪيءَ هڪ آڪيڙو اڏين ٿا. آڪيڙي ۾ ننڍڙا چوڙا جنم وٺن ٿا، آڪيڙي ۾ چوڙن جي آندميءَ گونج ٿئي ٿي. جهرڪ جهرڪي چوڙن لاءِ هتان هتان کاڌو آڻي رکڻ ٿا. چوڙن کي ڪارائين ٿا. چئن هفتن ۾ چوڙا وڌا ٿين ٿا. پيءُ ۽ ماءُ هنن کي اڏامڻ سيکارين ٿا. هڪ ڏينهن اهي چوڙا پيءُ ۽ ماءُ کي ڇڏي فر ڪري اوچي آسمان ڏانهن پنهنجا پنڪ پڪيڙي اوچي اڏام پرين ٿا ۽ بس....

هڪ نئين شخصيت جو نماڻ ٿئي ٿو. شايد نئين ڀيڻ جي به اها ئي ڪهاڻي آهي.

ڪملا! مان هن خط سان پنهنجي دوست جينيءَ جو فوٽو موڪلي رهيو آهيان. اميد ٿو ڪي ضرور پسند ايندڙ. جيني هاڻ مون سان ئي گڏ رهندي آهي.

ڪملا ۽ راڌا اها چئي ديوان کي ڪونه ڏيکاري. راڌا چئي پڙهي ٿڪرا ٿڪرا ڪري ڦاڙي ڦاڙي ڪري ڇڏي. هن من ئي من ۾ فقط ايترو چيو :

”نالائق! اسان انسان آهيون. اسين نه ڍور آهيون ۽ نه پڪي آهيون. دل ته چوي ٿي ته توکي ڪو پارا تو ڏيان، پر نه جت هجين شل آباد هجين، شل ڪوسو واءُ نه لڳيئي!“

ونود جي ان چئي اچڻ کان هڪ مهينو پوءِ جي ڳالهه آهي، ديوان هڪ ڏينهن صبح جو ننڊ مان اٿيو. راڌا کير جو گلاس آڻي هن جي هٿ ۾ ڏنو. ڪملا پنهنجي پيءُ جي پاسي ۾ ويٺي هئي. ديوان هڪ ڍڪ کير جو ڀريو چهر تي مڌر مسڪراهن هئس، چيائين.

”راڌا! رات سڀني ۾ ونود ڏٺو، وڏو ماڻهو ٿي ويو آهي تون به هاڻي نهن جي تلاش شروع ڪري ڇڏي، ونود ايندو ته جلد ئي ان جي شادي ڪرائي ڇڏبي.“ راڌا موڙهو ڏيئي اٿي ڪڙي ٿي. ويندي ويندي چيائين..

”موه جي قاسمي ڇڏيو. پنهنجي صحت جو خيال ڪريو. سڀنا ڏسڻ بند ڪريو. سچ اهو آهي ته ونود هاڻي واپس ڪونه ايندو. هو وٺي به اٿي ٿي وٺي وينو آهي.“

ديوان صاحب جي منهن جو پنو لهي ويو، کير جو گلاس هن جي هٿ مان ڪري پيو، هن جو ڪنڌ لڙڪي ويو، ڪملا کان رڙ ڪري ويئي. راڌا ڀوڙي آئي، ائين ئي سڀ ڪجهه سماپت ٿي ويو. ڪملا پاءُ کي ٽيليفون ڪرڻ جي لاءِ ٽيليفون جو چوغو هٿ ۾ کنيو ته ماڻس پريان ئي رڙ ڪري چيس.

”خبردار جي پاءُ کي فون ڪيو اٿيئي! هاڻ هو ڇڏي اچي ڪندو، مان هن جو منهن به ڏسڻ نٿي چاهيان. هو هڪ ڪنگال انسان آهي. هو ڇا ماءُ پيءُ جو قرض چڪائي سگهندو! مان هن کي ان قرض کان مڪت ٿي ڪري ڇڏيان.“

ڪملا ٽيليفون جو چوغو هيٺ رکي ڇڏيو.

ديوان جي موت کان پوءِ سڀني متن ماڻهن راڌا کان ونود جي اچڻ جي بابت پڇيو، پر هن ڪنهن کي سنئون جواب ڪونه ڏنو، ڪن کيس صلاح ڏني ته :

”راڌا! تون ديوان جي سنڪن جو ڪلش رکي ڇڏي، جڏهن ونود آمريڪا مان واپس ايندو تڏهن هو هرڊوار يا ناسڪ ۾ وڃي سنڪن کي جلد پروان ڪري ايندو. اهو فرض هن جو آهي.“

راڌا نهر مان ورائيو : ”مان ونود لاءِ چو ترسان! ڪريا ڪرم جو فرض هاڻ ڪملا تي آهي. منهنجي لاءِ ڌيءُ ۽ پٽ ۾ ڪوبه فرق نه آهي. زمانو بدليو آهي، قانون بدليو آهي، پوءِ سماج ڇو نه ٿو بدلجي! ڪيترو وقت پٽ پٽ ڪري پيو جيئبو. پنهي کي ساڳيا حق آهن ته پوءِ پنهي جا ساڳيا فرض ڇو ڪين آهن. ڏهين ڏينهن سنڪن جو ڪلش ڪملا ئي پروان ڪري پنهنجو فرض پورو ڪندي. ان لاءِ هن کي ڪير به روڪي نٿو سگهي.“ راڌا ان اديش سان ئي ديوان جي موت کان ڏهه ڏينهن پوءِ ناسڪ ۾ اچي گوداوريءَ نديءَ جي ٽٽ تي پهتي هئي.

خبر نه آهي راڌا اڃان ڪيترو وقت ماضيءَ جي تصويرن ۾ ڪوهيل رهي ها، پر ڪملا پنهنجي ماءُ کي ويچارن ۾ ٻڌل ڏسي سندس هٿ پڪڙيو ۽ چيائين :

”مما! هاڻي ڇا ڪريون؟ پنڊو ته ڪريا ڪرم ڪرائڻ لاءِ تيار ڪونه آهي.“

ڌيءُ جو آواز ٻڌي جن راڌا ننڊ مان جاڳي اُٿي. ڌيءُ کي چيائين :

”ڪٺ ڪلش! هل مون سان! اهو فرض اڄ ڌيءُ کي ئي نڀائڻو پوندو!“

نڌيءَ جي تيز وهندڙ ڌارا ۾ ماءُ جي آديش سان ڪملا سنڪن جو ڪلش اونڌو ڪري سنڪن کي جل پروان ڪيو. پنهي ماءُ ۽ ڌيءُ گڏجي گوداوريءَ کي پرڳڻا ڪيو. راڌا پنهنجي ڌيءُ جي مٿي تي هٿ رکيو ۽ چيائين :

”ڪملا پُٽ تو اڄ پنهنجو فرض پورو ڪيو!“

پري کان پنڊو اڪيون ٽمٽائي نئين يڱ کي ڏسندو رهيو.

نوان لفظ :

اوجھل - غائب

پتار - گھوٽ

ڏڍ - آڻت

سنڪ - هائيون

ڪوسو واڻ لڳڻ - تڪليفون ڏسڻ

آڻڙڙ - وڻڻ

وني - ڪنوار

آپياس

سوال ۱ : هيٺين مان هر هڪ جو جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

- ونود آمريڪا ڇو ويو هو؟
- ديوان چئنراڻيءَ جي پٽ جي وڇوڙي ۾ ڪهڙي حالت ٿي؟
- ڪملا پنهنجو فرض ڪيئن پورو ڪيو؟
- راڌا ديوان چئنراڻيءَ کي وڏي واڪي ڇا چيو؟

سوال ۲ : هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :-

- پُٽ ۽ ڌيءُ بابت راڌا جا ڪهڙا ويچار هئا؟
- ڇوڪرين کي ڪهڙا قانوني حق مليل آهن؟

سوال ۳ : ساڳي معنيٰ وارن لفظن جا جوڙا ملايو :-

(ب)

مُشڪل

سنڪ

آڻت

ڪنارو

اڪيلو

اوجھل

(الف)

هائيون

ڏڍ

مُڪال

اُٻاڻڪو

غائب

تت

(ب) هيٺيان جملا ڪنهن ڪنهن کي چيا آهن :-

(۱) ”منهنجي گھوٽ جي سنڪن جو ڪلش آهي.“

(۲) ”ايڏو موھ ڪو نھي ٿو!“

(۳) ”اسين سڀ ڀارتواسي هميشه سينٽيمينٽل يعني ڀاڙڪ آهيون.“

سوال ۴ (الف) ضد لکو :-

وڇوڙو، جنر، آباد، حاضر

(ب) صفتون ٺاهيو :-

درڏ، سال، شخص، پریشاني، وهر

(ث) هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ ڏيئي جملن ۾ ڪم آڻيو.

ڪوسو واءُ نه لڳڻ، اوجھل ٿيڻ، ڏيڏيڻ، منهن جو پٺو لهي وڃڻ

(د) وياڪرڻ موجب ڳالهائڻ جا لفظ سڃاڻو :-

مان، لاءِ، ايماندار، شاباس، ڪلش.

ڀورڪ آڀياس

۱. ٽڪر تي عملي ڪم :-

وقت پنهنجي رفتار سان ..... هن جي شيوا ۾ لڳيون رهيون.

(الف) راڌا پنهنجي گھوٽ کي دلاسو ڏيڻ لاءِ چوندي هئي.

(ب) ڪمزور سرير صدمو سهي نه سگھيو.

(پ) وقت نه رُڪيو.

(پ) توهان ناحق وڀاڪل ٿيو ٿا.

(ii) ٽڪر ۾ انگريزي لفظن جو استعمال ٿيل آهي مثال ٽرين ڪارڊ وغيره اهڙا لفظ ڳولهي لکو :

(iii) هڪ ست ۾ جواب ڏيو :-

(الف) ونود ڪهڙي ڊگري حاصل ڪئي؟

(ب) دل جي بيماريءَ جو نالو لکو.

(iv) پرديس ۾ ويندڙ ’پَرَ ڪٿيل پکين جيان آهن‘ ان ست جي سمجھاڻي لکو :-

(۷) جوڙا ملايو :-

(۱) بيوقوفي	(۱) آشيانا
(۲) گهر	(۲) وطن
(۳) صحيح سبب (ترڪ)	(۳) ناداني
(۴) ديش	(۴) دليل

(۷) مثال سمجھي خاڪو پورو ڪريو :-

اِسَر	صفت	ڏنل لفظ
ديوان صاحب	پريشان	پريشان ديوان صاحب
.....	.....	وڏي عمر
سريئر	.....	.....
.....	ٿي	.....

(۲) اُپتار لکو : 'دوست اهو جو اوکي ويل ڪم آچي.'

(۳) ڏنل مثال موجب خالن ۾ مناسب لفظ لکو :

اڪر : ر، ي، ت

جملا : (۱) ڪمان مان نڪتل ..... واپس نه ايندو .
(۲) اچڪله ته ڏياريءَ تي ڪانا ٻارڻ هڪ سني ..... سمجھي ويندي آهي .

(۱) اڪر : س، ق، م

جملا : (۱) ڪورٽ ۾ شاهدي ڏيڻ کان اڳ ..... ڪٽڻو پوندو آهي .
(۲) وقت گذرندي ..... ئي نه پئي آهي .

(۲) اڪر : ر، گ، ن

جملا : (۱) اسان جي ..... ۾ شاهي گلن جو نماءُ ٿيو .
(۲) قدرت جا عجيب ..... آهن .

(۳) اڪر : ر، ز، و

جملا : (۱) ..... اوڀر کان سڄ اڀرندي آهي .
(۲) سنيتا ڪاوڙ وچان ..... سان دروازو بند ڪيو .

(۴) اڪر : ر، ڳ، و

جملا : (۱) سامان ..... هو، ڪوليءَ کي سڏ ڪرڻو ئي پيو .
(۲) واهڻن جي دونهن سبب ڦڦڙن جا ..... وڏي ويا آهن .

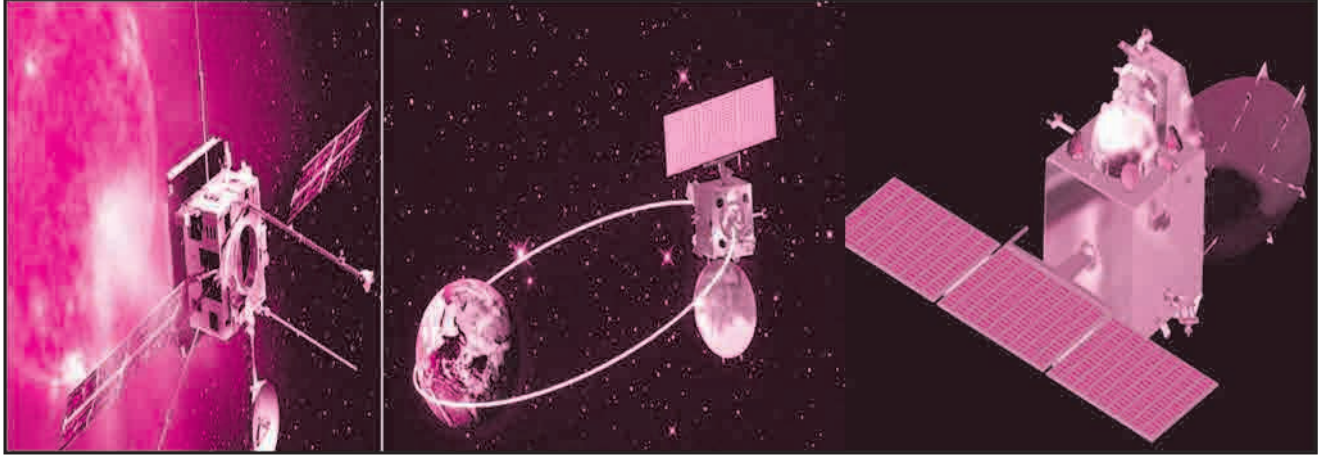
(۵) اڪر : ع، م، ل

جملا : (۱) ..... انسان جي ٽين اکه آهي .
(۲) علم ..... بنا آڏورو آهي .

4. منگل يان

هي سبق سمپادڪ منڊل پاران تيار ڪيو ويو آهي. هن سبق ۾ منگل يان بابت ڄاڻ ڏني وئي آهي.

24 سيپٽمبر 2014 جو ڏينهن : ڀارت جي بئنگلور ۾ ايسرو جي مشن ڪنٽرول روم ۾ پرڏان منٽري شري نريندر مودي (ISRO) ۽ ايسرو جا وگيانڪ تواريخ ڪي نهندو ڏسي رهيا هئا. سندن نظر هتي ڀارت جي مارس آرٽر مشن (MOM) يعني منگل يان جي منگل گرهه جي دائري (orbit) ۾ داخل ٿيڻ تي. ڀارت دنيا جو پهريون ديش بڻجڻ وارو هو جيڪو پنهنجي پهرين ئي ڪوشش ۾ منگل گرهه تي ڪو هٿرادو اڳڙهه (Artificial Satellite) پهچائڻ وارو هو.

حقيقت ۾ اهو سفر شروع ٿيو 2012 ۾، جڏهن ڀارت جي وگيانڪن منگل گرهه تي هڪ آرٽر موكلڻ جو فيصلو ڪيو. تياريون ڪرڻ ۾ هڪ سال لڳي ويو. آڪٽوبر 2013 ۾ منگل يان کي اوڙيسا جي شري هري ڪوٽا جي سنڀال ڏون اسپيس سينٽر مان پولار (Space) ۾ ڌڪڻ جون تياريون شروع ٿيون. ان ڪم لاءِ ايسرو جي وگيانڪن چونڊيو پنهنجي پروسيمند راکيٽ PSLV C-25 کي. ان راکيٽ جي اوچائي 15 ماڙن واري عمارت جيتري آهي. وگيانڪن وٽ وقت گهٽ هو ڇو جو اڳڙهه کي منگل گرهه تي پهچائڻ جي بي سهوليت پري تاريخ 26 مهينن کانپوءِ هئي.

وگيانڪن هڪ انوڪي رٿا پيش ڪئي. جنهن موجب منگل يان کي پهرين ڌرتيءَ جي دائري ۾ اڇلائڻو هو. ڌيري ڌيري انجي رفتار وڌائي انکي ڌرتيءَ جي اثر جي دائري (sphere of Influence) کان ٻاهر موڪلي، منگل گرهه ڏانهن اڳتي وڌائڻو هو. MOM جي لانچ کانپوءِ، انجي پل پل جي ڄاڻ ڪندي هئي.

وگيانڪن سڄي دنيا ۾ 32 گرائونڊ اسٽيشن ٺاهيون. وگيانڪن ڏکڻ پيسفڪ مهاساگر ۾ به اٽنينا لڳل جهاز موڪليا پر ان وقت ئي پهرين مشڪلات اڳيان آئي.

مهاساگر ۾ مؤسس خراب هئڻ سبب جهاز وقت تي اتي پهچي نه سگهيا ان ڪري لانچ جي تاريخ هڪ هفتو اڳتي وڌائي 5 نومبر 2013 طئه ڪئي ويئي. مقرر ڏينهن تي ڪامياب لانچ ٿيو. لانچ جي چوٿين ڏاڪي ۾ منگل يان راکيٽ کان الڳ ٿيو ۽ ڌرتيءَ جي دائري ۾ پهتو، اهڙي ڄاڻ ٻئي جهاز ڏني. ڪنٽرول سينٽر ۾ خوشي چاندي وئي.

منگل يان جو آڪار هن آٿورڪشا کان گهٽ پر وزن اٽڪل ان کان ٿيڻو آهي. ان ۾ لڳل اڳڪرڻ تمار ننڍا ۽ هلڪا آهن. منگل يان جو دماغ هڪ بهترين سسٽم آهي. جيڪو ڪروڙين ڪلوميٽر مفاصلي تي ڪنٽرول

رؤم سان رابطو رکڻ ۽ پاڻ فيصلا وٺڻ جو ڪم ڪري ٿو. ان کي شڪتي شمسي (Solar) پٽنلس مان ملي ٿي. انجي غير موجودگيءَ ۾ ليٿيم آين بئٽري ڪم ڪندي آهي. منگل يان ۾ جلائو پڊارنٽ (Fuel) محدود هئا، جيڪا مشن لاءِ هڪ وڏي مشڪلات هئي.

لانچ کانپوءِ منگل يان ڌرتيءَ جي دائري ۾ 25 ڏينهن رهيو. انجو دائرو ڌيري ڌيري وڌائڻ لاءِ وڃيائون انجي انجڻ 6 دفعا فائر ڪئي. پر چوٿين دفعي ۾ هڪ ڏکيائي پيش ٿي. منگل يان جي انجڻ صحيح نموني شروع نه ٿي جنهن ڪري ان ضروري رفتار حاصل نه ڪئي. وڃيائون جو ڪم ڪڍي وري انجڻ تي فائر ڪئي ۽ انجي رفتار درست ڪئي. ڌرتيءَ جي اثر جي دائري کان ٻاهر نڪرندي منگل يان موڪلائي سنڊيش جي روپ ۾ ڌرتيءَ جي هڪ سُهڻي تصوير موڪلي.

منگل يان 20 ڪ. م. في سيڪنڊ رفتار سان منگل گرهه ڏانهن اڳتي وڌي رهيو هو. هاڻي انجي انجڻ بند ڪئي ويئي. ان قريبن ٻاڻ رهن رستي تي هو 300 ڏينهن وڌڻ وارو هو. وڃيائون جو اهو ويچار آهي ته منگل گرهه تي زندگيءَ جي شروعات جا راز موجود آهن. ڪيترن ئي ٻالهن ۾ اهو ننڍڙي ڌرتيءَ وانگر آهي. انجي سطح ڪافي ڪجهه ڌرتيءَ وانگر آهي. انجو هڪ ڏينهن 24 ڪلاڪن کان ٿورو وڏو ٿيندو آهي. منگل جو 1 سال ڌرتيءَ جي 2 سالن جي برابر آهي. منگل گرهه تي ڪنهن شيءِ جو وزن ڌرتيءَ جي پيٽ ۾ هڪ ڀاڱي ٽي حصو هوندو آهي. ماهرن جي راءِ موجب ڪجهه ڏهاڪن کان پوءِ ماڻهو شايد منگل تي بسني وسائون.

منگل يان کي ائين ناهيو ويو آهي جيئن هو پولار ۾ بيحد گرمي ۽ ٿڌ جو مقابلو ڪري سگهي. منگل يان کي پنهنجي صحيح رستي تي بڻائي رکڻ ۾ وڃيائون خوب محنت ڪئي. ان لاءِ هنن نارن ۽ بين آسماني جسمن جي مدد ورتي. منگل يان سان رابطي جو ڪم ڪري رهيو هو. بئنگلور ويجهو بيالو ۾ هوندڙ لائوڊ مائوٽ يعني ڊيپ اسپيس ائنٽينا جيڪو پولار مان آيل ڪمزور سگنل کي به جهٽي پيو سگهي.

منگل يان هاڻي منگل گرهه ويجهو پهچڻ وارو هو. وڃيائون چنڊ ۾ هئا ڇاڪاڻ ته منگل يان جي انجڻ 300 ڏينهن کان بند هئي. منگل يان چنڊ ته 9 مهينا ڪوما ۾ هو. منگل يان کي منگل گرهه جي دائري ۾ داخل ڪرائڻ لاءِ انجڻ وري شروع ڪرڻي هئي. رفتار به ايتري رڪڻي هئي جيئن اهو دائري کان دؤر به نه ٿئي ۽ نه وري داخل ٿي ٻاهر نڪري وڃي. وڃيائون 22 سيپٽمبر 2014 تي انجڻ شروع ڪري ڏني جيڪا ڪامياب ويئي. منگل يان جي رفتار گهٽائي ويئي.

پر مکيه ڏهاڪو اڃا باقي هو. منگل يان دائري ۾ داخل ٿيندي ئي منگل گرهه جي پٺيان لڪڻ وارو (انڪي گرهه يعني Sight of Non Visibility چئجي ٿو) جتي انجو ڪنٽرول روم سان رابطو ٽٽڻ وارو هو. منگل يان کي هاڻي پاڻ فيصلا وٺڻا هئا. ان لاءِ انڪي سوريه شڪتيءَ جي گهرج هئي پر منگل جي پٺيان وڃڻ تي سوريه شڪتيءَ جي غير موجودگيءَ ۾ ان ۾ لڳل ليٿيم آين بئٽري ڪم ڪرڻ واري هئي. وڃيائون جو متو هو. 'Hope for the best prepare for the worst' 24 سيپٽمبر 2014 تي منگل يان منگل گرهه جي دائري ۾ داخل ٿي ويو. ان پنهنجي انجڻ وري شروع ڪئي. هاڻي اهو پنهنجي بئڪ اپ بئٽريءَ تي ڪم ڪري رهيو هو. ان جو مشن ڪنٽرول سان رابطو ٽٽي چڪو هو ۽ ٻيو سگنل 25 منٽن کانپوءِ ملڻو هو مشن ڪنٽرول رؤم ۾ خاموشي چانئجي ويئي. گرهه ختم ٿيندي ئي منگل يان پهريون سگنل موڪليو. منگل يان ڪاميابيءَ سان منگل جي دائري ۾ داخل ٿي چڪو هو. پرڏان منٽري ۽ وڃيائون جي خوشيءَ جي حد نه رهي. ڀارت جو مشن منگل يان ڪامياب ويو. ڀارت لڳ ڀڳ ناممڪن ٻالھ ممڪن ڪري ڏيکاري.

گمان = تڪر (Friction) رابطو = سمپرڪ (communication)
 اِسرو (ISRO) = انڊين اِسپيس رسرچ آرگنائيزيشن.

اڀياس

سوال : ۱. هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :

- (۱) منگل يان ڪٿان لانچ ڪيو ويو؟
- (۲) منگل يان جي لانچ جي تاريخ ٻڌايو؟
- (۳) MOM جي پل پل جي جاڳ لاءِ وڳيانڪن ڇا ڪيو؟
- (۴) ڌرتيءَ جي دائري ۾ منگل يان ڪيترا ڏينهن رهيو؟
- (۵) لائوڊ مائوٽ ڇا آهي؟
- (۶) منگل گرهه تي پهچڻ کان اڳ منگل يان جي انجڻ ڪيترا ڏينهن بند هئي؟
- (۷) منگل يان، منگل گرهه جي دائري ۾ ڪڏهن داخل ٿيو؟

سوال : ۲. هيٺيان چؤڪنڊا پورا ڪريو :

منگل يان جي بناوت

	آڪار
	اُپڪرڻ
	دماغ
	بئڪ اپ بڻڻي

سوال : ۳. هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :

- (۱) وڳيانڪن لانچ جي ڪهڙي رٿا پيش ڪئي؟
- (۲) لانچ وقت پهرين مشڪلات ڪيئن حل ڪئي ويئي؟
- (۳) منگل گرهه بابت ڇاڳ لکو.
- (۴) منگل يان کي منگل گرهه جي دائري ۾ داخل ڪرائڻ لاءِ ڪهڙيون خبرداريون ورتيون ويون؟

سوال : ۴. ليڪ ڏنل لفظ وياڪرڻ موجب ڳالهائڻ جا ڪهڙا لفظ آهن؟

- ۱) منگل يان کي صحيح رسني تي بڻائي رکڻ لاءِ وڳيانڪن خوب محنت ڪئي.
- ۲) ڪجهه ڏهاڪن کان پوءِ ماڻهو شايد منگل تي بستي وسائڻ.
- ۳) منگل يان چڻ تـر 9 مهنا کوما ڀر هو.
- ۴) اُن جو هڪ ڏينهن 24 ڪلاڪن کان گهٽ هوندو آهي.
- ۵) ڀارت لڳ ڀڳ ناممڪن ڳالهه ممڪن ڪري ڏيکاري.

پورڪ آڀياس

۱) هيٺئين ڄاڻ پوري ڪريو :

(الف) PSLV _____

(ب) GSLV _____

۲) اوڙيسا جي شري هري ڪوٺا ڀر لانچ جو هنڌ _____

۳) منگل يان کان اڳهه وارو وڏو مشن _____

۴) منگل يان مشن ڀر ڪم ڪندڙ وڏا وڳيانڪ _____

_____

_____

۵. جيڪڏهن مان سائنسدان هجان..... تي مضمون لکو.

۶. پنهنجي دوست / ساهيڙيءَ کي گهمي آيل هنڌ بابت ڄاڻ ٻڌائيندي خط لکو.

5. زبان

ڊاڪٽر نرملا نارائڻڊاس آسناڻي (1948) آڄمير راجستان ۾ ڄاول ڊاڪٽر نرملا نارائڻڊاس آسناڻي، سنڌي ۽ هندي پاشاڻن جي مقبول وڊوان ليکڪا آهي. هندي ڪاويہ سنگرهه ’اڀيشڪا‘ ۽ سنڌي پستڪ ’ڪڇ فرصت‘ ۾ قابل ذڪر اٿس. هن مضمون ۾ زبان جي شفي نفي پهلن تي سٺي روشني وڌي اٿس. هن وقت آڊيٽور ڪڇ ۾ مقرر آهي.

ننڍڙي زبان انساني جسم جو سڌا بهار جزو آهي. جيڪا دنيا ۾ سڀ کان تيز ۽ طاقتور هٿيار مڃي ويندي آهي. بنا هڏيءَ جي ڏيڍ انچ جي هيءَ جپ وڏا وڏا ڪونڊر ڪيرائي وجهي. وقت جي حڪومت اڳيان سڀ حواس پيش پئجي ويندا آهن، پر هيءَ سڌائين جوان، اکين جي روشني جهڪي ٿي وڃي، ڪنن تي ٻوڙاڻ اچي وڃي، چمڙيءَ ۾ گھنج پئجي وڃن، پر هن مهاراڻيءَ تي ڪڏهن ڪوبه گھنج نه پوي. سندس چشمو ۽ چوٽ تا عمر قائم رهندي آهي. ويتر جيئن جيئن ٻيا انگ ڏلا پوندا وڃن. تيئن تيئن هن جو زور وڌندو وڃي.

گھڻن کي سوڙن ۾ وجهندڙ پاڻ هر ڏک سوڙ کان پري رهندي آهي. جپ باوليءَ کي ته جيڪو ابتو سبتو چوڻو هوندو آهي، اهو چئي آرام سان بتيهن ڏندن جي ڪوت ۾ وڃي وهندي آهي، پر موچڙا ته ٽپڻ مٿان ئي پوندا آهن. انڪري ايشور هن بي لغام گھوڙيءَ مٿان ضابطو رکندڙ دماغ ڏنو آهي. جيڪڏهن دماغ جي ويچار کانسواءِ هن کي چوٽ ڇڏبو ته پوءِ ان بنديءَ جو خدا ئي خبر ڪري!

جهن پرڪارن جي رس وارن الٽ - الٽ ميون، مٺاين ۽ طعامن جي مٽج هيءَ مهاراڻي وٺائيندي آهي. دنيا ۾ ان جي طاقت ايتري ته بي جوڙ آهي جو طعام ٺاهڻ ۽ کائڻ وارا ٿڪجي پون. پر هنجي ترشنا اوتري جا اوتري رهندي آهي. گھڻا سڀاڻا ۽ طاقت وارا به هن تر زبان جا غلام بڻجي پوندا آهن. وائي سوڙ جي ڪري چاهي گوڏا وٺجي وڃن ته وٺجي وڃن. پر هن پياريءَ جي دل رکڻ لاءِ به ڏک ڏيڻ جي پل وڏا وڏا سڀاڻا به ڪري وهندا آهن. ڊائٽنيز جي هڪ گوريءَ بدران به گوريون وٺيون پون، پر هن چٽوڙيءَ جي چوٽ تي هڪ چمو يا رسڪو وات ۾ وجهڻ وارا لاچار انسان گھڻا ئي آهن.

هن ننگيءَ کي ان ڳالهه جي پرواهه نه هوندي آهي ته جنهن شيءِ جي مان فرمائش ڪريان ٿي، ان کي وٺڻ کائڻ ۽ پچائڻ جا وسيلو ميسر آهن يا نه؟ ڏند نه هئڻ تي به هن چريءَ کي ريوڙيون ۽ پڙڙا کائڻ جي دل ٿيندي آهي. پيٽ خراب هجي ته به چشڪي لاءِ پڪوڙن کي پيٽ ۾ وجهندي ڪوبه ڪهڪاءِ ڪونه پوندو اٿس. اهڙي بي صبري هوندي آهي جو جيسين کيس ڪا گهريل شيءِ ملي تيسين گنگهه ٻاڙي ٻين جي سامهون پت ڪار وڃائي ڇڏي.

کائڻ کان وڌيڪ ڳالهائڻ ۾ هن جهڙي زوردار بي ڪاشيءَ هن دنيا ۾ نه آهي. رامائڻ ۽ مهاڀارت جون لڙايون، مٿرا ۽ درويديءَ جي زبان ڪري پيدا ٿيون. زبان کي جيڪڏهن ويچار جو ڪندو نه هوندو ته پوءِ ان جو نتيجو ڏک کانسواءِ ٻيو ڪجهه نه ٿيندو.

چوندا آهن ته ”تلوار جو گهاو پرڃي وڃي، پر زبان جو گهاو ڪڏهن نه پرڃي سگھندو آهي.“ ڪڙي ۽ بدمزاج زبان عرش تان لاهي فرش تي ڦٽو ڪندي آهي. سالن جي سيٽي پل ۾ چور چور ڪري سڄڻ کي به دشمن بڻائي ڇڏي. ان ڪري ان طاقت کي سڀاڻا ڏاڍي حفاظت سان رکندا آهن. ان ننگيءَ جي چوٽ تي کاڌو نه کائي، پنهنجي صحت ٺاهيندا آهن. غصي اچڻ تي هن به ڌاري تلوار جهڙي زبان کي مان جي مياڻ ۾ رکي گھڻين مصيبتن کان پاڻ بچائي سگھندا آهن.

زبان ماڻهوءَ جي خاندانيءَ جو پٽمانو آهي. تمبزي ۽ پريمر سان ڳالهائڻ وارو هرهنڌ ڪامياب ويندو آهي. مني زبان روح کي راحت بخشڻ واري آهي، چاهي اها ٻار جي طوطلي ٻولي هجي يا وري ماءُ جي لولي پريمر پري گھنگو هجي يا ڪنهن درويش جو اپديش سنسار کي وس ۾ ڪرڻ واري زبان کي انسان وس ۾ ڪري سگھي ته پوءِ شايد سڄي خدائي سندس قدمن ۾ ۽ خدا سندس پر ۾ هجي.

نوان لفظ :

ڪونڌر = جانباز	گهاو = زخمر	جهڪي = گهت
عرش تان لاهڻ = نيچو نوائڻ	ٽيڻ = مٿو	حفاظت = بچاءُ
ختر = چٽو، پلائي	پٽمانو = پرماڻ	ڪهڪاءُ پوڻ = قياس پوڻ
روح = آتما	بي صبري = ابھرائي	چور چور ڪرڻ = ناس ڪرڻ، ختم ڪرڻ
گنگهڙو = موھت ٿيڻ	راحت بخشڻ = سڪه ڏيڻ	پر = پاسي
پت ڪار = عزت	تا عمر = زندگي پر	

آپياس

سوال ۱: هيٺين سوالن جا هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

- (۱) انساني جسار جو سدا بهار جزو ڪهڙو آهي؟
- (۲) زبان جي طاقت کي بي جوڙ ڇو چيو ويو آهي؟
- (۳) زبان جهڙي بي لغام گهوڙي ۽ مٿان ڪنهن جو ظابطو آهي؟
- (۴) ڪير ڪير زبان جا غلام بڻجي پوندا آهن؟
- (۵) ڪاميابي ڪنهن کي ملندي آهي؟
- (۶) سياڻا زبان کي حفاظت سان ڇو رکندا آهن؟

سوال ۲: هيٺين سوالن جا ٿوري ۾ جواب لکو :

- (۱) زبان کي وس ۾ ڪري سگهڻ سان ڇا ڇا ٿي سگهي ٿو؟
- (۲) 'تلوار جو گهاو پر جي وڃي پر زبان جو گهاو ڪڏهن به نه پر جي' سمجهايو.
- (۳) 'زبان' سان لاڳو ٻيون ڇوڻيون لکو :

سوال ۳: هيٺين ۾ خال ڀريو :-

- (۱) موچڙا ته ..... مٿان ٿي پوندا آهن.
- (۲) زبان ماڻهو ۽ جي خاندانيءَ جو ..... آهي.
- (۳) ..... جي حڪومت اڳيان سڀ حواس پيش پئجي ويندا.
- (۴) ..... زبان روح کي راحت بخشڻ واري آهي.

سوال ۴: ساڳي معنيٰ وارن لفظن جا جوڙا ملايو :-

پٽمانو (۱)	مٿو
ٽيڻ (۲)	زخمر
گهاو (۳)	آتما
روح (۴)	پرماڻ

سوال ۵ (الف) : هيٺين لفظن جا ضد لکو :-

غلام، سياڻو، خراب، کامياب، اُبتو

(ب) هيٺين لفظن جون صفتون لکو :-

طاقت، انسان، زبان، دنيا، کاميابي

(ث) هيٺين اصطلاحن کي جملن ۾ ڪم آڻيو :-

پيش پوڻ، ڪهڪاءُ پوڻ، گنهه ٻاڙڻ، وس ۾ ڪرڻ، چور چور ڪرڻ، راحت بخشڻ.

(د) وياڪرڻ موجب ٻالھائڻ جا لفظ سڃاڻو :-

۾، ننڍڙي، پر، سندس، ترشنا.

پورڪ اڀياس

(۱) ٽڪر تي عملي ڪم

ڪائڻ کان وڌيڪ ٻالھائڻ ۾ ..... خدا سندن ڀر ۾ هجي.

(i) جوڙا ملايو :

طوطلي زبان	رامائڻ
لولي	مهاڀارت
منٿرا	ٻار
دروپدي	ماءُ

(ii) چوڪنڊا پورا ڪريو :

(الف) مان جي (ب) ڪڙي ۽ بدمزاج

(ث) پريس ڀري (د) به ڌاري

(iii) ليڪ ڏنل لفظن بدران گول مان مناسب لفظ ٻولهي جملا وري لکو :

(۱) زبان ماڻهوءَ جي خاندانيءَ جو پٽمانو آهي.

(۲) انسان زبان کي وس ۾ ڪري سگهي ٿو.

(۳) زبان جهڙي زوراور بي ڪا شيءِ نه آهي.

(۴) زبان عرش تان لاهي فرش تي ڦٽو ڪندي آهي.

ظابطو

آسمان، گفتگو

پرمان، ايڪو، طاقتور

لڙائي

(iv) اُهي ستون ٻولهي لڪو جيڪي هن ڏنل ٻن لفظن وچ ۾ لاڳاپو ٻڌائيندڙ هجن :-

(الف) زبان - ڪامياب (ب) زبان - خاندان

(پ) زبان - عرش (پ) زبان - ويچار

۲. 'تعليم جي ضرورت' ان وشيه تي پنهنجا ويچار لکو.

ڀاڱ ڪريان - ڀاڱ سڪان

۱. چوڪنڊي مان مناسب لفظ ٻولهيو :-

احساس	نوڪري	دائما	فتح	فيصلو
حڪم	آسامي	وارث	اثوت	وفادار

۱. راجا فرمان ڪڍيو ته هاڻي ڪڙمين مٿان ڀل نه مڙهي ويندي.
۲. ڀارت جي سپاهين ۾ هميشه ڪٺ جو جذبو هوندو آهي.
۳. مونڪان پوءِ ڪير سنڀاليندو؟ منهنجا ڏندا، ڪاروبار ڪير ڏسندو؟
۴. مئنيجر جي جڳهه خالي هئي ڪيترن ئي عرضدان فارم ڀريا.
۵. ٻارن کي ماءُ پيءُ سان سچو ٿي رهڻ گهرجي.

۲. 'يڪ تندرستي هزار نعمت' اڀتار لکو :-

6. پسیني جي ڪمائي

ايسر سنگهه ببيدي (1927) پاڻو ايسر سنگهه ببيدي، اجمير راجستان جو نواسي هڪ مقبول وڪتا، مضمون نگار ۽ فريڊم فائينر آهي.

سنڌ ۾ ڪينٽريون ٿي چونڙيون ڇپائي سڃاڻي آندائين. 'گلڪاري' رسالو به ڪجهه وقت هلايائين. هن وقت اجمير جي بالڪن جي ٻاريءَ جو روح روان آهي. هن ڪهاڻيءَ ۾ ليکڪ سڄي محنت جي اهميت سمجھائي آهي.

هڪ شاهوڪار ڪي اڪيچار ڏن هو. واپار مان سٺي ڪمائي هئس. نوڪر ڇاڪر شيوا لاءِ هر دم حاضر هئا. ستر سفر لاءِ موٽر ڪار به هئس. مطلب ته ڪابه ڪمي ڪانه هئس. ليڪن تڏهن به سندس اندر ۾ غم هو. دڪي هو جو ڪيس اولاد جو سک نصيب ڪونه هو. ڪيس ڏينهن رات فڪر رهندو هو ته خاندان جو نالو روشن ڪرڻ وارو ڪونه آهي، پوءِ هيءَ هينري مليڪت ڪهڙي ڪم جي!

اولاد لاءِ هن ڪينٽرائي ٿيرٿ پيٽا - مندرن ۾ سڪائون ڪيون. مسجدن ۾ دعائون پنيون. پيرن - فقيرن وٽ ويو. ساڌو سنن مهاتمان جي آشيرواد ورتائين، ديوتائن - ديوين اڳيان باسون باسيون. آخر ڀرمانما جي مٿس مهر ٿي - خاندان جو چراغ چمڪيو؛ ڏيئرو روشن ٿيو. ڪيس هڪ سهڻو سٺو پٽ ڄائو - پوءِ ته واڌايون وريون خوشيون ڪيون ويون. مٺايون ورهائون ويون. نوڪرن ڇاڪرن کي انعام ڏنا ويا. غريبن ۾ اناج ڪپڙو ورهائيو ويو. مٿن مائتن کي دعوت ڏني ويئي. شادمانا ڪيا ويا بئنڊون باجا وڄايا ويا، آتشبازي ڪئي ويئي. ڏياريءَ وانگر گهر جي مٿان بجلين جي جهرمر سان روشني ڪري چمڪايو ويو. ساڌن سنن مهاتمان جي شيوا ڪئي ويئي.

ڇوڪرو اڄ ننڍو سڀاڻي وڏو ٿي رهيو هو. ڪيس اسڪول ۾ وهاريو ويو. سٺي تعليم وٺي رهيو هو. ليڪن ..... ليڪن ڇوڪري کي ماءُ جو وڌيڪ سک نصيب نه ٿي سگهيو. سندس ماءُ اڇانڪ گذاري ويئي. هاڻي شاهوڪار مٿان سمورو ٻوجھ اچي پيو. پٽ جي سک آرام لاءِ هن ٻي شادي ڪونه ڪئي. هو خود سڪيلڊي پٽ جي پوري پوري سنڀال لهڻ لڳو. پٽ جي سک آرام جو پورو پورو ڌيان رکڻ لڳو. ايتري قدر جو پٽ جي موهر ۾ جڪڙ جي هو پٽ جا سڀ انگل به سهڻا لڳو. پٽ جون سڀ اڇائون سڀ خواهشون پوريون ڪرڻ لڳو. جيئن بالڪن کي ماءُ جي ياد نه ستائي. ان طرح گهڻي لاڏ ڪوڏ سان پلجندڙ ٻار گهڻي خرچ تي هرنڌو ويو. هرڪا شئ طلبڻ لڳو. سندس دل پوري ٿيندي رهي. نتيجو اهو نڪتو جو ننڍپڻ جي عادتن انوسار هو وڏي هوندي وڏين برين عادتن جو شڪار ٿي ويو. غلط عادتن ۾ پيسو برباد ڪرڻ لڳو.

هاڻي شاهوڪار کي فڪر لڳو. پڇنائڻ لڳو. پٽ کي سمجھائڻ جي ڪوشش ڪيائين. ڪينٽرائي حيله هلايائين هن کي محسوس ڪرائڻ لڳو. ليڪن پٽ تي ڪوبه اثر ڪونه ٿيو.

هاڻي شاهوڪار کي وڏي عمر ۾ ٻڙڻي ٿي پيئي ته سڪي سڪي اولاد ورتي. نازنخري سان پالي وڏو ڪير. خاندان جو نالو روشن ڪرڻ جي اميد ته ڪافر ٿي ويئي ٿي ڏسجي - ڏنڌي واپار جو به برو حال ٿي رهيو هو. ٻڌايو به اچي چڪو هو. شاهوڪار کي ان جو سور ۽ ٻڙڻيون ستائي رهيون هيون.

ليڪن سندن وس نه هليو. گهڻي سوچ ۽ فڪر سبب شاهوڪار بيمار گذارڻ لڳو. ڏينهن ڏينهن ويو. پوئتي پوندو هو وڌيڪ وقت حيات رهڻ جو آسرو لاهي وينو.

سوچيندي ويچاريندي ڪيس هڪ خيال آيو. اميد جو آخري ترورو نظر آيو. هن پٽ کي پاڻ وٽ گهرايو

۽ پيار مان سمجھائيندي کيس چيو ته هاڻي مان هلڻ وارو آهيان. حياتي جو سفر پورو ٿيڻ وارو آهي. هيءَ ڏن سان پريل ٿجڙي ۽ سمورو مال ملڪيت تنهنجي حوالي ڪري ٿو وڃان. ليڪن صرف هڪ شرط تي هن ٿجڙي جو ڏن تيسنائين خرچ ڪرڻ جو توکي اڌڪار نه آهي جيسين تون منهنجي جيئري پنهنجي مڪنت جي خون پسيني جي هڪ ڏينهن جي ڪمائي ان ڏن ۾ نه ملائي آهي. اهڙو وڃڻ ڏي. بي حالت ۾ سموري مال ملڪيت مان ڪنهن مندر ۾ دان ڪري ڇڏيندس. اهو ٻڌي چوڪري مٿان چڻ پهاڙ ڪري پيو. واٽڙو ٿي ويو. ايتري ۾ ئي سندس منهن تي خوشيءَ جي چمڪ موٽي آئي هن سوچيو ته جي صرف هڪ ڏينهن جي مڪنت جي ڪمائي ته ملائي آهي نڪ آهي. ڪٿي هڪ ڏينهن نوڪري ڪري وٺندس. سو وڏي خوشيءَ سان پيءُ کي خاطري ڏيندي اهڙو وڃڻ ڏنائين.

ٻئي ڏينهن شاهوڪار جو پُٽ شهر ۾ چڪر کائيندو رهيو. ليڪن ڪير به کيس پاڻ وٽ نوڪري نه پيو ڏئي. هن جا ڏاڏا ڏسي هرڪو پيو سمجهي ته هيءُ نوڪري ڇا ڪندو، ڪهڙا اڪ ڪارا ڪندو. هيڏانهن هوڏانهن گهڻي پٽڪيو. ليڪن کيس ڪٿي به نوڪري نه ملي سگهي جو هڪ ڏينهن ڪمائي سگهي. نيٺ لڄ لاهي مزوري ڪرڻ لاءِ به تيار ٿي ويو پر ههڙي شاهوڪار جي پٽ کان مزوري ڪير ڪرائي. کيس ڪٿي به ڪم ٿي نه پيو ملي جو ڪمائي پيءُ کي ڏنل وڃڻ پورو ڪري سگهي. پٽڪندي پٽڪندي ڇڻا ڏينهن گذري ويا. بي وس لاچار ٿي پيو. نيٺ هڪ هنڌ ڪو مڪان ٺهي رهيو هو. نيڪيدار صاحب وٽ ويو. اول ته نيڪيدار هن جي پوڻاڪ ڊريس ڏسي وشواس ٿي ڪونه ڪيو ته هيءُ ڪو مزوري ڪري سگهندو. نيٺ گهڻي ستائڻ تي، منتون ميڙون ڪرڻ تي نيڪيدار کيس مزور ڪري رکڻ قبول ڪيو. نوجوان کي ڪم ڏنو ويو ته سرن پٿرن جي تڱاري پري مٿي منزل تي پهچائيندو رهي ۽ لهڻ وقت مٿي جي پريل تڱاري مٿي تي ڪڍي هيٺ لهي اچي ڏيهر ۾ ملائي.

شاهوڪار جو پٽ لاچاريءَ کان اها مزوري قبول ڪندي، سڄو ڏينهن ڪم ڪندو رهيو. مزوري ڪندو رهيو. سندس پسينو وهڻ لڳو. پگهر ۾ سمورا ڪپڙا آلا ٿي ويس. پسي پاڻي ٿي وهيس، ٿڪجي ٿڪجي چور چور ٿي پيو. تڏهن شام جو وڃي کيس مڪنت مزوري جا پئسا حاصل ٿيا. هاڻي کيس سنئون مليو. ڏنل وڃڻ جي پالنا جي خاطري ٿيس. مزوري جا پئسا هٿ ۾ سوڳا جهلي گهر موٽيو. رستي تي هلي به نه پيو سگهي. هڏ هڏ ٽنگي پيو هوس. سڄي بدن ۾ سور ٿيڻ لڳس. جيئن تيئن ڪري گهر پهتو ۽ سامهون پيءُ کي ويٺل ڏسي سندس تريءَ تي وڃي هڪ ڏينهن جي ڪمائيءَ جي رقم رکيائين.

ليڪن ..... ليڪن شاهوڪار پٽ کي چيو ته هيءَ رقم سامهون چلهه ۾ اڇلائي ڇڏ. اهو ٻڌي چوڪرو آگهه بولا ٿي ويو. چوڻ لڳو ته ”ڪمال آهي مس مس ته پور هي هٿ لڳو مڪنت مزوري ڪري پئسا ڪمايا اٿم. ڪم ڪندي هٿن ۾ ڇالا پئجي ويا آهن. توهان شاباس ته ڪونه ڏني حال ڇال به ڪونه پڇيو. منهنجي هڪ ڏينهن جي ڪمائي جو اهو قدر ٿا ڪريو، جو چئو ٿا ته وڃي چلهه ۾ اڇلاءِ!“

اهو ٻڌي شاهوڪار کيس چوڻ لڳو ته ”بس! هڪ ڏينهن ڪمائي آيو آهيان. هڪ ڏينهن مڪنت مزوري ڪئي ائيني ته پئسي جو ايڏو غرور ٿو ڪرين. جيڪڏهن ائين آهي ته پوءِ ٻڌاءِ ته مون گهڻا ڏينهن مڪنت مزوري ڪري هينرو ڏن جوڙيو هوندو. مون ته سڄي عمر ڏينهن رات هڪ ڪري، ڪشالا ڪڍي، مڪنت ڪري هينري ملڪيت ٺاهي جوڙي، تو ڪڏهن محسوس ڪيو. ڪڏهن ڪو اندازو لڳايو جو پنهنجي خراب عادتن ۽ غلط چوڪرن جي سنگت ۾ پاڻيءَ وانگر پئسو وڃائيندو رهيو آهيان ۽ هاڻي منهنجي مرڻ بعد به ته اهو ئي حشر ڪندين. اڄ توکي پنهنجي هڪ ڏينهن جي معمولي ڪمائيءَ جو ايترو ايمان، ايترو قدر ٿيڻ لڳو آهي.“

اهو ٻڌي چوڪرو سوچ ۾ پئجي ويو. سندس دماغ جا ڪپاٽ کلي ويا. هاڻي هن محسوس ڪيو ته واڪئي هينري مڪنت، جاڪوڙ بعد ٺاهيل مال ملڪيت ۽ ڏن کي مان گندين عادتن ۾ اڏائي ٿو ڇڏيان. مونکي حيف آهي، ڌڪار آهي بس انهن خيالن هن جي دل دماغ ۾ هلچل مچائي ڇڏي ۽ هن پڪو ارادو ڪيو ته هو بُرين عادتن کان ڪنارو ڪندو. پيءُ جي جوڙيل ملڪيت اڃاين ڪمن ۾ نه وڃائيندو. بلڪ غريبن محتاجن اٿائڻ بلي ست ڪرم ۾ خرچ ڪندو. هو پيءُ جي پيرن تي ڪري پيو. اڳتي نيڪ ٿي هلڻ جو پرن ڪيائين. اڄ کيس قدر ٿيڻ لڳو. مڪنت جي ڪمائيءَ جو پسيني جي ڪمائيءَ جو!!!

آتشبازي = قٽاڪا، غمر = چننا، اَڪيچار = تمام گهڻو،
 جيلا هلائڻ = ڪوششون ڪرڻ، جڪڙجي = قاسي، پرلوڪ پڌارجڻ = گذاري وڃڻ،
 پسينو = پگهڙ، پهاڙ ڪرڻ = مصيبتون اچڻ، ترورو = ڪرڻو،
 غرور = گهمند، آڱر بيوڻا ٿيڻ = غصو ڪرڻ، هڏ هڏ ٿيڻ = بيحد ٿڪجي پوڻ،
 حيف = ڌڪار، ڪپاٽ کڻي وڃڻ = هوش ۾ اچڻ، ڪشالا ڪيڏ = تڪليفون سهڻ،
 خواهشون = گهرجون، شادمانا = خوشيون،

آپياس

سوال ۱:- هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو:-

۱. شاهوڪار جي اندر ۾ ڪهڙو غمر هئو؟
۲. اولاد لاءِ سينٽ ڇا ڪيو؟
۳. چوڪري کي ڪنهنجو وڌيڪ سڪ نصيب نه ٿيو؟
۴. وڏيءَ عمر ۾ شاهوڪار کي ڳڻتي ڇو ٿي پيئي.

سوال ۲:- هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو:-

۱. پُٽ ڄمڻ تي شاهوڪار ڪيئن خوشي ملهائي؟
۲. ملڪيت ڏيڻ لاءِ پيءُ پُٽ کي ڇا چيو؟
۳. پُٽ کي شرط پورو ڪرڻ لاءِ ڇا ڪرڻو پيو؟
۴. ”پسيني جي ڪمائي“ آکاڻيءَ مان ڪهڙي نصيحت ملي؟

سوال ۳:- ڪنهن ڪنهن کي چيو :-

۱. ”هيءَ رقم سامهون ڇلهه ۾ اچائي ڇڏا“.
۲. ”توهان شاباس نه ڪونه ڏني، حال چال ته ڪونه ڀڄيو“.
۳. ”مون گهڻا ڏينهن محنت مزوري ڪري، هيٽرو ڏن جوڙيو هوندو“.

سوال ۴:- هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:-

پرلوڪ پڌارجڻ، ڪشالا ڪيڏ، ڪپاٽ کڻي وڃڻ، جيلا هلائڻ،

سوال ۵: (الف) صفتون ٺاهيو:-

اثر، خاندان، آرام، موھ، عادت، بيماري

(ب) ضد لکو:-

اڳيان، آشيرواد، سنو، حاضر، ننڍو، وشواس

(ب) وياڪرڻ موجب ڳالهائڻ جا لفظ سڃاڻو:-

شاهوڪار، سهڻو، سڀاڻي، اسڪول، ڪان، رکيائين.

پورڪ آڀياس

(۱) ٽڪر تي عملي ڪم

هاڻي شاهوڪار ..... شاهوڪار جي بيمار گذارڻ لڳو.

(i) برتڪيت مان مناسب لفظ ڳولهي ليڪ ڏنل لفظ بدران ڪم آڻيو.

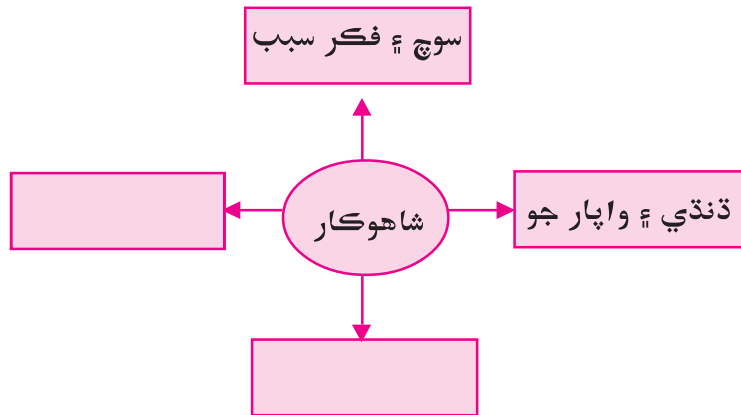
(الف) ليڪن سندس وس نه هليو.

(زور، طاقت، هٿ)

(ب) شاهوڪار کي وڏي عمر ۾ ڳڻتي ٿي ويئي.

(چنتا، اونو، آنديشو)

(ii) چوڪنڊا پورا ڪريو:

(iii) هڪ ست ۾ جواب لکو:-

(الف) شاهوڪار پٽ کي ڪيئن پاليو؟

(ب) شاهوڪار خاندان جي نالي بابت ڇا سوچڻ لڳو؟

(iv) خاندان ۾ 'دان' اهو لفظ جو ٿي حصو آهي اهو نه اڳياڙي آهي نه پڇاڙي هيڪ ڏنل لفظن کي 'دان' لفظ جو حصو يا لفظ جي اڳياڙي / پڇاڙي ۾ ورهايو.
وردان، ترٿ دان، دان پڇ، دائرو، دانوير، ميدان، نادان.

							لفظ
							لفظ جو حصو
							لفظ جي اڳياڙي / پڇاڙي

۲. 'وقت جي اهميت' ان وشيه تي مضمون لکو.

۳. 'سچ ته بينو نهچ' ان وشيه تي اُپتار لکو.

ڀاڱ ڪريان - ڀاڱ سڪان

۱. هيڪ ڪجهه لفظ ڏنل آهن. اُهي استعمال ڪري آکاڻي ٺاهيو:

برسات
راجيش، اسڪول
چٽي، ڪتاب

ڀاڄيون
تيرٿ آستان
شهر، واپاري

۲. ڏنل آکاڻي پوري ڪريو:-

هڪ ڏينهن دلپ ۽ ڌرمو اسڪول مان واپس موٽي رهيا هئا.....

۳. ڏنل ٽين مان آکاڻي پوري ڪري لکو:

هڪ ڪانءُ - لولي ٽڪر - لولو ڪائڻ - گدڙ جو ڪانءُ کي لولو ڪائيندي ڏسڻ - گدڙ جي دل لولو ڪائڻ تي - گدڙ جو ڪانءُ کي ٻائڻ لاءِ چوڻ - لولو ڪرڻ. گدڙ جو ڪائڻ - نصڪيت.
آکاڻيءَ کي ٺهڪندڙ سڙو ڏيو.

۴. خط لکو:-

۱. ميونسپل عملدار کي پاڙي ۾ آوارا ڪتن جو آزار دور ڪرڻ بابت خط لکو.

۲. پنهنجي دوست يا ساهيڙيءَ کي راندين جي چٽاڀيٽيءَ ۾ سونو ٻلو کٽڻ لاءِ واڌايون ڏيڻ لاءِ خط لکو.

7. سنٽو شهاڻي

وشنو نينارام شرما (1894 - 1973ع) هڪ اخبار نويس ۽ ڪالم نگار ٿي گذريو آهي. هو 'شري' نالي سان قلم هلائيندو هو. هن جي ليکن جا مجموعا آهن: 'پٿر تي ليڪ' ۽ 'منهنجي ڪير ٻڌي' هن ليڪ ۾ سنڌي سپوت سنٽو شهاڻي ۽ طرفان ديش لاءِ ڪيل شيوائن جو بيان ڪيل آهي.

1962ع ۾ جيڪا چين سان چڪر لڳي. تنهن ۾ اسان جي بچاءُ کاتي هڪ سبق اهو سڳيو ته فوجي جوانن کي گهربل ماڊرن هٿيار ملڻ گهرجن. مکيه ۾ مکيه هٿيار کپندا هئا. 'آٽوميٽڪ بندوقون' ۽ اهي به لکن جي تعداد ۾ کپن. ڪروڙن جو انهن تي آهي خرچ. ڪروڙ به خرچ ڪجن. پر 'فارين ايڪسپلنڊ' سرڪار وٽ ميسر ڪانه! يورپ جا ملڪ انهن آٽوميٽڪ بندوقن پهچائڻ لاءِ تيار هئا ۽ ممڪن هو ته انهيءَ لاءِ اهي 'فارين ايڪسپلنڊ' به پيدا ڪن ها! فوجي ماهر پاڻ ۾ گڏيا ۽ اها پڙتال ٿيڻ لڳي ته اهي آٽوميٽڪ يا سيمي آٽوميٽڪ بندوقون ديش ۾ نهي سگهن ٿيون يا نه! گهڻو ڪري سڀني ماهرن اها راءِ ڏيکاري ته ديش ۾ اهڙا هٿيار ايترو جلد نهي نه سگهندا. تنهن ڪري ٻاهرين ملڪن مان گهرائجن. فقط هڪ شخص، سنٽو شهاڻي، جيڪو آرڊيننس فئڪٽرين جو ڊائريڪٽر جنرل هو. تنهن چيو ته 'اهي بندوقون هندستان ۾ نهي سگهن ٿيون ۽ گهربل وقت اندر بندوقن جو تعداد پهچائي سگهيو. ائين بندوقون ٺاهڻ ۾ ڪنهن به وديشي پيسي (فارين ايڪسپلنڊ) جي گهرج ڪانه پوندي.'

سنٽو شهاڻي هينئر رات ڏينهن ڪم ۾ لڳي ويو. نه صرف پاڻ پر سندس زيردست به ڀيروني ڪرڻ لڳا. سنٽو شهاڻيءَ کي ڀارتي انجنيئرن ۽ ڪاريگرن جي سرانجامي ۽ هوشياريءَ ۾ پورڻ وڌو هو. هن کي تسلي هئي ته ڀارتي ڪاريگر دنيا جي ڪنهن به انجنيئر کان گهٽ نه آهن. پاڻ ڪن ڳالهين ۾ پرديسين کان سرس آهن. سنٽو شهاڻيءَ جدا جدا هنڌن تي نوان فوجي سامان جا ڪارخانا کوليا ۽ انهن ۾ رات ڏينهن ڪم ٿيڻ لڳو. پاڻ به سورهن ڪلاڪ يا مٿي ڪم ڪندو رهيو. ڏينهن جو ڪم ۾ ته رات جو هوائي جهاز ۾ چڙهي صبح جو سويل ٿي بئي ڪارخاني تي نگهباني ڪندو ۽ ڪم جي سرانجامي وٺندو هو. هن جا زيردست اهڙو نه ڪم ۾ جنبيل، جو ڪم مقرر وقت کان اڳي پورو ڪري وٺندا هئا.

'ڪو ڪم ناممڪن آهي' اها ڳالهه ته هو سکياڻي ڪين هئا، نتيجو اهو نڪتو جو ڪامياب سيمي آٽوميٽڪ بندوقون هندستان جي ڪارخانن مان لکن جي تعداد ۾ تيار ٿي نڪتيون. سي به مقرر وقت کان اڳ ۽ رقم به گهڻي گهٽ لڳي. ڀارت سرڪار سنٽو شهاڻيءَ جي ان ڪم کان متاثر ٿي کيس 'پدم پوشڻ' جو خطاب عطا ڪيو.

ڪنهن کي سڏ هئي ته ڀارت جو اهڙو اعليٰ. ديرينو ۽ جاڻو ڀارت جو سپوت اوچتو اجل جو شڪار ٿي ويندو! سڀ چوندا هئس ته 'سنٽو ڪجهه آرام به وٺ. سڄو وقت پيو ڪم ڪرين. جهري پوندين!'' پر هن دوست نه مڃيو. سڄو وقت ڪم ۾، آرام صرف ڪري هوائي جهاز جي مسافريءَ ۾ ۽ وري ڪم. ائين مهينن جا مهينا ۽ سالن جا سال ڪيائين. آخر هڪ دفعي ڪلڪتي ۾ سڄو ڏينهن ڪم ڪري رات جو هوائي جهاز ۾ آرام ڪرڻ لاءِ دهليءَ طرف هليو پر اهو هن جو آخرين سفر هئو ۽ پوءِ هميشه لاءِ اصل لاءِ مات: ڀارت مانا جي گود ۾ وڃي آرامي ٿيو.

ڪلڪتي ۾ جيڪو شاهي ملٽري ماتر نڪتو، تنهن ۾ سنڌين کان سواءِ ٻين جي اکين ۾ به آنسون هئا. دنيا ڏسي سگهي ته ڪيترو نه پيارو هو سنٽو شهاڻي ۽ ڪيئن نه سڀ لوڪ، سرڪار سوڌا سندس قدر ڪري رهيا هئا. ههڙو ماتمي جلوس ويجهڙائيءَ ۾ ڪلڪتي منجهه ڪين نڪتو هو ۽ ڪلڪتي جي رهواسين ۾ سنڌين جو اڳي کان وڌيڪ سمنان ٿي رهيو هو. ڪلڪتي جي گهڻو ڪري سڀني اهم اخبارن، انگريزي توڙي بنگاليءَ ۾ مکيه ليڪ خبرون ۽ فوٽا سنٽو شهاڻيءَ جا آيا. هند سرڪار ۽ بيننگل سرڪار جا عيوضي ماتر ۾ شامل هئا ۽ سندس ارٿيءَ تي قول مالهاڻون چاڙهيون ويون.

نوان لفظ :

اعلي - اوچ ڪوٽيءَ جو تعداد - انداز
 جھري پوڻ - ڊهي پوڻ، ڪمزور ٿيڻ، بيمار ٿيڻ
 عملِي جامو پھرائڻ - عمل ۾ آڻڻ
 اجل جو شڪار ٿيڻ - مري وڃڻ
 متاثر ٿيڻ - اثر هيٺ اچڻ
 عطا ڪرڻ - ڏيڻ، بخشڻ

اڀياس

سوال ۱ :- هيٺين سوالن مان هر هڪ جو جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :

- ۱) ڀارت جي ڇين سان ڪهڙي سال چڪري لڳي؟
- ۲) ڇين سان ٿيل چڪريءَ مان اسان ڪهڙو سبق پرايو؟
- ۳) سنٽو شهاڻيءَ جا ساٿي سندس پيروي ڇو ڪندا هئا؟
- ۴) سنٽو شهاڻي هر روز ڪيترا ڪلاڪ ڪم ڪندو هو؟
- ۵) سنٽو شهاڻيءَ کي آرام ڪرڻ جو موقعو ڪٿي ملندو هو؟

سوال ۲ :- هيٺين سوالن مان هر هڪ جو جواب پنجن ستن جملن ۾ ڏيو :

- ۱) سنٽو شهاڻيءَ جو آٽوميٽڪ بندوق ٺاهڻ بابت ڪهڙو ويچار هو؟
- ۲) ڀارت سرڪار سنٽو شهاڻيءَ کي ڪهڙو خطاب ڏنو ۽ ڇو؟
- ۳) سنٽو شهاڻيءَ جي ماتمي جلوس جو ورنن ڪيو؟

سوال ۳ :- (الف) هيٺين لفظن مان صفتون ٺاهيو :

ڪم، هوا، رات، اڃ

(ب) هيٺين لفظن جا ضد لکو :

خرچ، ممڪن، زير دست، اعليٰ، ڪامياب

(پ) هيٺين جا ساڻئي معنيٰ وارا لفظ لکو :

تعداد، وشواس، خطاب، آنسو.

(پ) وياڪرڻ موجب ڳالهائڻ وارا لفظ لکو :

هوندو هو، حيران، هاڻي، تنهنجو، کي

(د) هيٺين اصطلاحن جي معنيٰ لکي جملن ۾ ڪم آڻيو:

اجل جو شڪار ٿيڻ، متاثر ٿيڻ، عطا ڪرڻ، جھري پوڻ، عملي جامو پھرائڻ

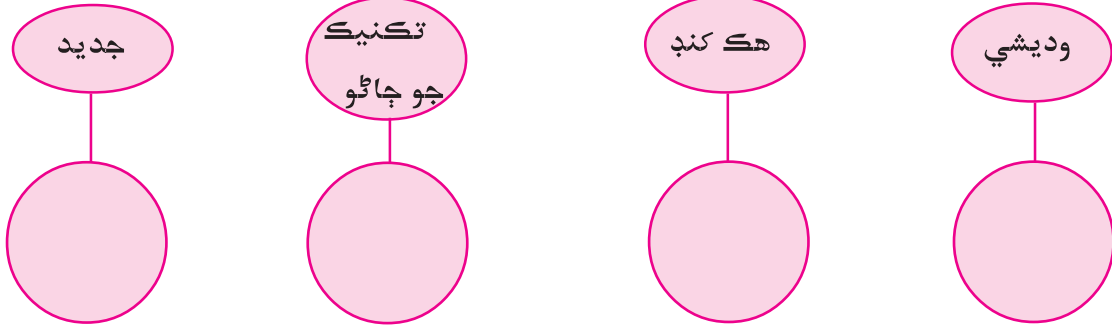
سوال ۴ :- ”جتي چاهه اتي راهه“ اُپٿار لکو.

پورڪ آڀياس

(۱) ٽڪر تي عملي ڪم

1962ع ۾ جيڪا چين سان ..... پورو ڪري وٺندا هئا.

(i) ٽڪر مان، هيٺ ڏنل لفظن سان ٺهڪندڙ، انگريزي لفظ ٻولهي لکو:

(ii) هڪ ست ۾ جواب ڏيو :

- (۱) سنٽو شهاڻيءَ جو ڪنهن ۾ پورٽ و شواس هو؟
- (۲) چين سان لڙائيءَ ۾ بچاءُ کاتي ڪهڙو سبق سکيو؟
- (۳) آرڊينس ڊائريڪٽر جنرل ڪهڙو رايو ڏنو؟
- (۴) سنٽو شهاڻي جڏا جڏا هنڌن تي ڪهڙا ڪارخانا کوليا؟

(iii) صدين جا جوڙا ملايو :

پورو	بٽي درجي جو
وشواس	ناممڪن
مڪيب	آٽپورو
ممڪن	آوشواس

(iv) هڪ لفظ ۾ جواب لکو :

(۱) خرچ سان لاڳاپو رکندڙ = [ ] (۳) وڌيڪ جو ضد = [ ]

(۲) پارٽي انجنيئرن جو گُٺ = [ ] (۴) ”ڄاڻو“ جي معنيٰ ڏيکاريندڙ = [ ]

(2) 'Google' تي 'thesindhuworld.com' تي وڃي شهيد پريم رامچنداڻي

بابت وڌيڪ ڄاڻ حاصل ڪيو.

(۳) ’سنڪ جي آٽر ڪتا‘ لکو.

(۴) سنڪ ۽ عام انسان وچ ۾ گفتگو لکو.

8. مائڪرو ڪهاڻيون

- (۱) اڄ هوءَ ڏاڍي خوش هئي،
چو ته اڄ کان اسڪول شروع ٿي رهيا هئا.
هاڻي هوءَ اسڪول پڙهان اسٽيشنريءَ جو سامان
وڪڻي پنهنجي مائٽن کي مدد ڪري سگهندي.
(۲) هميشه هوءَ پنهنجي ڇهن سالن جي پٽ کي
دڙڪا ڏيندي رهندي هئي،
”پٽ ڇا ٿو ڪرين، ليڪ سڏي ڪڍ، ليڪ تنهنجي آڏي آهي“
۽ اڄ هوءَ اسپتال ۾ ٻاڏائي رهي هئي.
”پٽ تنهنجي اي. سي. جي (E.C.G) تي آڏي ڦڙي ليڪ اچي“
(۳) اڄ چو طرف ’جڻهه ماتا دي، جڻهه ماتا دي جا نعرا لڳي رهيا هئا
۽ اڄ ئي هڪ پٽ پنهنجي ماءُ کي ٻڌا آسرم ۾ ڇڏي ويو.
(۴) اهي سندس پيءُ کي کڻي
ويا ۽ ٽرنگو جهنڊو موٽائي ويا.
(۵) واهه! ڇا ته شادمانا هئا، شاهوڪار جي گهر پٽ ڄائو هو،
واڏايون، واڏايون سڀ چئي رهيا هئا. پر سرڳهه ۾ ئي
اڻ - ڄاڻ پيڻرون روئي رهيون هيون.

آپياس

سوال ۱: هڪ ست ۾ جواب ڏيو :

- (۱) سرڳهه ۾ ڪير روئي رهيون هيون؟
(۲) اسپتال ۾ ماءُ پٽ لاءِ ڪهڙي پڙاهڻا ڪري رهي هئي؟
(۳) ننڍڙي بالڪا ڇو خوش هئي؟
(۴) هر طرف ڇا جا نعرا لڳي رهيا هئا؟

سوال ۲: هيٺ ڏنل لفظ استعمال ڪري جملا ٺاهيو.

(i) مدد (ii) آشرم (iii) جهنڊو (iv) شادمانا

پورڪ آڀياس

(i) ڏنل ڪهاڻين تي عملي ڪم

(i) جوڙا ملايو : ڏنل ستن کي آکاڻي نمبر سان ملايو :

آکاڻي 1, 2, 3, 4, 5

- (1) بيتي پڙهايو.
- (2) بيتي بچائو.
- (3) جڻ هند
- (4) وڏن جو آڌر
- (5) زندگيءَ جي ليڪ شل آڏي هجي

(ii) اُهي سندس پيءُ کي ڪٿي ويا ۽ ٿرنگو جهنڊو موٽائي ويا.

ان ۾ - ستي ڪهاڻيءَ جو مطلب سمجهايو .

(iii) نسبتي لفظن جا جوڙا ملايو :

1. وقت	1. لباس
2. موافق	2. رنڌڻو
3. پوشاڪ	3. بادل
4. ڊاڪٽر	4. سنو
5. هوائي جهاز	5. وڻندڙ
6. گئس ڪوڙو	6. حساب
7. ڪتاب	7. پائلٽ
8. برسات	8. گهڙيال
9. ليڪو	9. ليڪ
10. عمدو	10. اسپتال

ستون پڙهي عملي ڪم ڪريو :-

(۱) امان جي عمر ۷۰ سال کن هئي، هوءَ سنڌ جي هڪ ڳوٺ ۾ ڄائو هئي. هوءَ ٽڪاڻي ۾ گرمي پڙهندي هئي. سندس ووا هڪ ڪراچيءَ ۾ هڪ پڙهيل سان ٿيو.

هڪ لفظ ۾ جواب لکو :

۱. امان جي عمر = ...
۲. هڪ ٻولي = ...
۳. هڪ شهر = ...
۴. هڪ پرڳڻو = ...
۵. پوڄا جو آستان = ...
۶. هڪ عدد = ...
۷. هڪ رشتو = ...
۸. شاديءَ جو سائڻي معنيٰ وارو لفظ = ...
۹. اڻ پڙهيل جو ضد = ...
۱۰. شهر جو ضد = ...

(۲) زالن واري هڪ لوڪ نرتيه کي ”جهمر“ چوندا آهن، ڪنهن به سُڀ ۽ خوشي ڏيندڙ موقعي تي زالون جهمر هڻنديون آهن. جهمر هڻندڙ عورتون گول گهيرو بڻائي بيهنديون آهن. ٻيون زالون ڍولڪ، ٿالھ ۽ تاريون وڄائينديون آهن. جهمر وجهندڙ زالون ڳائينديون ۽ نچنديون آهن. (مثال سمجھي حل ڪريو.)

- (۱) ڳائينديون - ڳائڻ : نچنديون =
- (۲) سُڀ - اشپ : خوشي =
- (۳) لوڪ نرتيه - جهمر : هاڻو ڪو نرتيه =
- (۴) جهمر - لوڪ نرتيه : ڪٽڪلي =
- (۵) عورت - عورتون : موقعو =

(۳) رات جا ٻه وڳا هئا، مون آڀياس ويٺي ڪيو. ....
ڏنل ست سان شروعات ڪري آکاڻي پوري ڪريو.

تاریخ: ۲۰۱۸.۷.۱۸

سیکریٹری

وویکانند سنڌي ودياليم سوسائٽي

ڪولهاپور.

وشيہ:- بيست اسکول انعام

مانيور سیکریٹری صاحب،

توهان کي اهو ٻڌائيندي خوشي ٿي رهي آهي ته 'اسان جو اسڪول' سوچڻ اڀيان 'پر تيبوگنا' ۾ اول نمبر کٽيو آهي. اها توهان جي ڪوشش هئي. توهان جوڻ جي مهيني ۾ خاص ميٽنگ وٺي، ٻارن کي صفائي ۽ صحت بابت رهنمائي ڪري، انهن ۾ اٽساهه ڦوڪيو. بس پوءِ ته سڀني ٻارن جڻ اهو پنهنجو ڌرم سمجهي، سڄي اسڪول ۽ پسرڌائي جي پاڻ صفائي ڪري، ايراضيءَ ۾ رهندڙ ماڻهن کي صفائيءَ جي اهميت سمجهائي.

جڏهن سرڪاري عملو اسان جي اسڪول ۾ سروي ڪرڻ آيو ته اسڪول جي شاندار صفائي ڏسي دنڱهه رهجي ويو.

اسان جي اسڪول کي بيست اسڪول لاءِ ٽرافي ۽ سرٽيفڪيٽ جي انعام سان نوازيو ويو.

شيو ۾

هيڊماسٽر،

وویکانند سنڌي ودياليم،

ڪولهاپور.

مشغولي: (۱) اسڪول جي هيڊماسٽر ڏانهن بيماريءَ سبب موڪل وٺڻ بابت خط لکو.

(۲) ميونسپل عملدار ڏانهن وارد ۾ جمع ٿيل ڪچرو هٽائڻ بابت خط لکو.

(۳) پنهنجي ماءُ وٽان مليل جنرل ڏينهن جي سوکڙي لاءِ کيس شڪر ادا ٿي ڪندي خط لکو.

(۴) پنهنجي دوست / ساهيڙي کي گهمي آيل هنڌ بابت ذڪر ڪندي خط لکو.

1. گيت

ڊاڪٽر موتي پرڪاش (1931-2016ع) هڪ شاعر، ليکڪ، نقاد، ناٽڪار طور هند، سنڌ ۾ هاڪارو آهي. هن قومي تراني ۾ شاعر سنڌيت جي خوبين جو ذڪر ڪيو آهي.

آنڌيءَ ۾ جوت جڳائڻ وارا سنڌي،
 مٽيءَ کي سون بڻائڻ وارا سنڌي.
 شاهه سچل ساميءَ جي ورثي وارا، نس نس ۾ جن جي وهي ٿي سنڌو ڌارا،
 جهر ۽ جهنگل ۾ جهانگيٽڙا برپت کي باغ بڻائڻ وارا سنڌي.
 آنڌيءَ ۾ جوت.....
 پرير پاو ايڪي سان رهندا جڳ ۾، محنت جو پاو پريل آ جن جي رڳ رڳ ۾
 سڀني سان پرير وڌائيندا، ڪجهه ڏيندا ڪجهه پائيندا،
 سنسار ۾ پرير وڌائڻ وارا سنڌي.
 آنڌيءَ ۾ جوت.....
 بينگل ۾ رهندا ۽ سڪندا بينگالي، ڪيرل ۾ رهندا ۽ سڪندا مليالي،
 گجرات ۾ سڪندا گجراتي، ته به امر سدا سنڌي جاني،
 سنڌيءَ سان نينهن نباهڻ وارا سنڌي.
 آنڌيءَ ۾ جوت.....
 موهن جي دڙي جا دڄي اوچا رهندا، طوفان زلزا، سور ۽ سختيون سهندا،
 هيمون ۽ جبان قاسي کائيندا ته به مڙڪي مڙڪي جڳائيندا،
 هي ڪڏندي ڪنڌ ڪپائڻ وارا سنڌي.
 آنڌيءَ ۾ جوت جڳائڻ وارا سنڌي،
 مٽيءَ کي سون بڻائڻ وارا سنڌي.

نوان لفظ :

جهانگيٽڙا = جهنگل ۾ رهندڙ برپت = بيابان نينهن نباهڻ = ناتو نباهڻ

آپياس

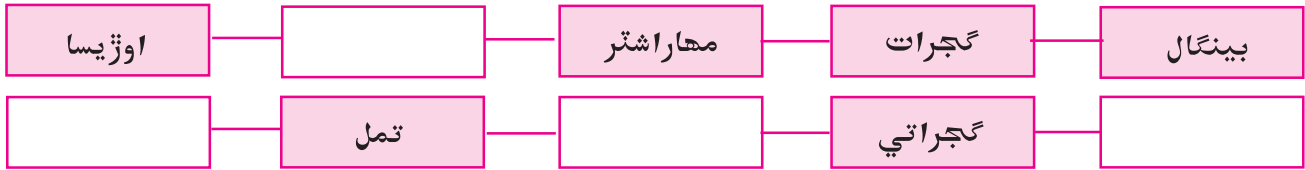
سوال ۱ - هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

۱. سنڌين کي ورثي ۾ ڇا مليل آهي؟
۲. محنت ڪنهن جي رڳن ۾ ڀريل آهي؟
۳. گيت ۾ ڪهڙي ڪرانتڪاريءَ جو نالو آيو آهي؟

سوال ۲ - هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :

۱. ڀارت جي الڳ الڳ راڄين ۾ سنڌي ڪيئن گڏجي مسجي رهن ٿا؟
۲. سنڌي پريم ڀاو ڪيئن وڌائڻ ٿا؟

سوال ۳ - هيٺيان چوڪنڊا ڀريو :

سوال ۴ - هيٺيان جوڙا ملايو :

(۱) وڌائڻ وارا سنڌي (۲) ڪجهه ڀائيندا (۳) جن جي رڳهه رڳهه ۾ (۴) رهندا جڳهه ۾	(۱) پريم ڀاو ايڪي سان (۲) محنت جو ڀاو ڀريل آ (۳) ڪجهه ڏيندا (۴) سنسار ۾ پريم

ڀورڪ آپياس

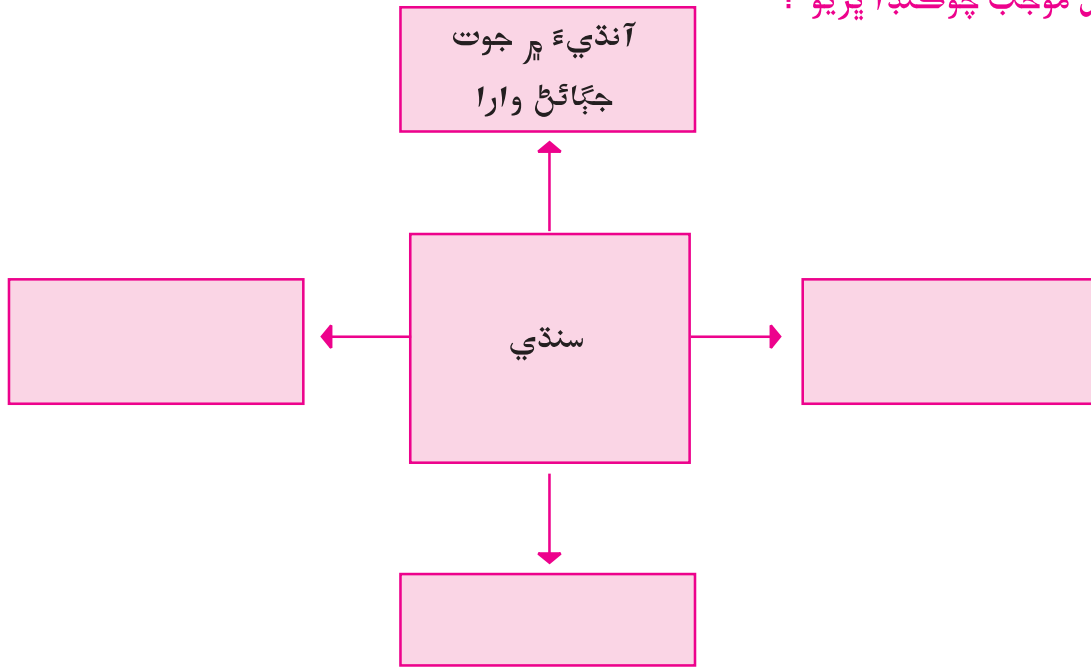
(۱) شعر بند تي عملي ڪم

شاهه سچل ..... نينهن نباهڻ وارا سنڌي

- (i) ”جهر“ ۽ ”جهنگل“ لفظ ساڳئي آکر ”ج“ سان شروع ٿيندڙ آهن.
- اهڙي نموني ساڳئي آکر سان شروع ٿيندڙ لفظ پورا ڪريو :-

- ..... ← برپت
- ..... ← جوت
- ..... ← نينهن

(ii) مثال موجب چوکنڊا ڀريو :

(۲) هڪ ست ڀر جواب لکو :

- (۱) چار مشهور سنڌي شاعر لکو.
- (۲) ڪي به چار ٻوليون لکو.
- (۳) ديش جي آزاديءَ جي تحرڪ ڀر بهرو وٺندڙ سنڌي ويرن جا نالا لکو.
- (۴) ڪن چئن ڪامياب سنڌي شخصيتن جا نالا لکو.

(۳) 'مونڪي وٺندڙ آڳوان' ان وشبه تي مضمون لکو.

سنڌي ڇوڻيون ۽ ٻي سنڌيءَ لاءِ ڄاڻ. Sindhi Sangat.com

ڀاڻ ڪريان - ڀاڻ سڪان

گفتگو لکو:

۱. گراهڪ ۽ ڀاڻيءَ وارو
۲. ٻه دوست / ساهيڙيون (صفائيءَ بابت)
۳. ماءُ ۽ پٽ (سنن گڻن بابت)
۴. ڊاڪٽر ۽ مريض
۵. ڪتاب ۽ پين
۶. وڻ ۽ مسافر

2. غزل

ايمر. ڪمل جناب مولچند بندراڻي ڪمل جو نالو سنڌي غزل جي اُستاد شاعرن ۾ شماريو وڃي ٿو. 'جھريل جيءُ'، 'بُرنڌڙ برف جا نقش'، 'روشن راهون' ڏنڌا ماڳ ۽ 'باهه جا وارث' هن جا لکيل ڪتاب آهن. هن غزل ۾ شاعر جيون گذر ڪرڻ لاءِ ڪجهه خاص ڳالهيون ٻڌايون آهن.

دل جي ڪشتي لڳندي پار،
صبرُ به ڪر ڪڇ ڌيرج ڌار.

ٿانوَ ڏسي پوءِ اُمرت اوت
جتي ڪٿي هيءُ ائين نه هار.

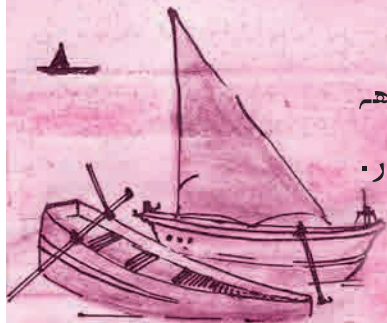
رُوپ رنگه رس ۽ سرهاڻ،
پاڳ سان ملن هي سڀ چار.

جهانُ سارو آ باهه باهه،
تون ڪنهن هڪ جو ته جيءُ نار.

پلي وڌي پنهنجو آسمان
مگر ڪڏهن هيڪ پي نهار.

پنهنجي چولي - چٽيءَ جي لاءِ،
ڪنهن ٻئي جو پهراڻ نه ڪار.

ڪاش مڃان هان هن جي ڳالهه
وقت چيو : پيو چهرو ڌار.

ڪشتي - ٻيڙي جيءَ فارڻ - خوش ڪرڻ   ڌيرج ٽرڻ - صبر ڪرڻ   سرهاڻ - سڳندڻ، خوشبوءَ.

اڀياس

سوال ۱ - هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

۱. دل جي ڪشتي پار لڳڻ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟

۲. غزل ۾ وقت ڇا چيو آهي؟

۳. شاعر موجب پاڳ سان ڇا ملي ٿو؟

سوال ۲ - هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :

۱. اڄ جي جهان جي حالت ڏسي شاعر ڪهڙي صلاح ڏني آهي؟

۲. ”ٻئي جو پهراڻ نه کار“ ست ۾ شاعر ڪهڙي سمجهاڻي ڏني آهي؟

سوال ۳ - جوڙا ملايو :

پنهنجو آسمان

آباه باه

ڪڇ ڌيرج ڌار

پهراڻ نه کار

۱. جهان سارو

۲. ڀلي وساءِ

۳. ڪنهن ٻئي جو

۴. صبر به ڪر

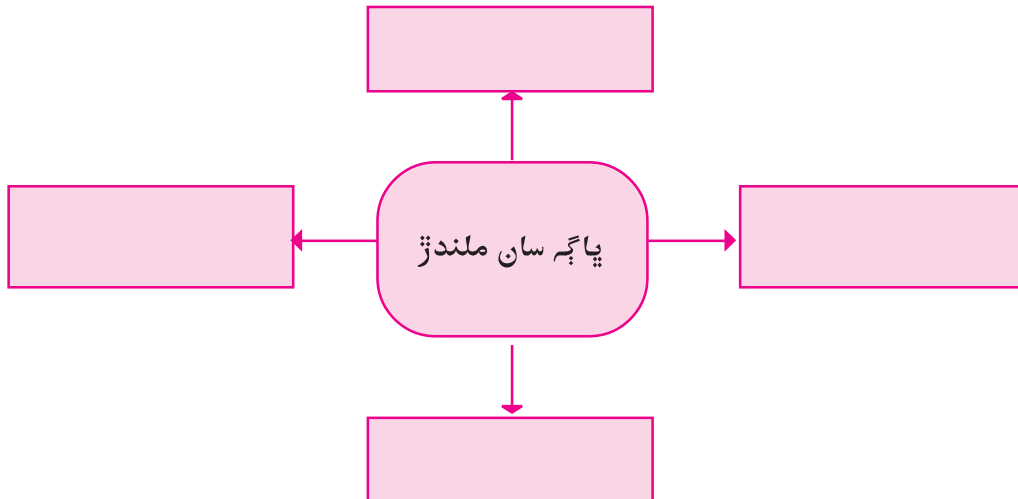
سوال ۴ - بيت مان هر آوازي لفظن جا جوڙا لکو :

پورڪ اڀياس

(۱) شعر بند تي عملي ڪر :

ٿانو ڏسي ..... هيٺ پي نهار

(i) چوڪنڊي ۾ مناسب لفظ لکو :

(ii) سٽن ۾ هيٺ ڏنل لفظن بدران ڪم آندل لفظ ٻولهي لکو :

جِبَّه	تَڪِ	اُپ	سُرھائڻ

(iii) 'مگر تون ڪڏهن هيٺ ڀي نهار' ست جي سمجهاڻي لکو :

(iv) هيٺ ڏنل چوڪنڊي مان مناسب لفظ ٻولهي هر آوازي لفظ پورا ڪريو :

ڊاهه، ڪس، جنگه، وساءِ،
مگر، لاهه، وس، مار، تنگه
ڪار، ڏس، سنگه، ناهه،
وار

(الف) رس ← ،

(ب) نار ← ،

(پ) رنگه ← ،

(پ) باهه ← ،

(2) 'ڏکي مٿان پر ڪنهن جي هٿان' ان وشيه تي اڀتار لکو.

(3) ڏنل غزل جون ڪهڙيون سٽون توهان کي وڻيون؟ ڇو؟

(4) سڃاڻو ۽ ڄاڻ لکو :

3. شاه جا بيت

شاه عبداللطيف (1689-1752ع) سنڌيءَ جو عظيم شاعر ۽ دنيا جي چونڊ شاعرن، شيڪسپيئر، هومر، ملٽن ۽ ڪاليداس جو مٿ مڃيو وڃي ٿو. هو سنڌ - هند ۾ 'پٺاڻي گھوٽ' جي نالي سان مشهور آهي. شاه جي ڪلام جو سمورو خزانو 'شاه جو رسالو' ۾ ڏنل آهي.

نمي ڪمي نهار تون، ڏمر وڏو ڏڪ
منجهان صبر سڪ جي سنواريا! سمجهين
ڪم! ڪمنڊن ڪٿيو، هارا يو هوڏن
چڪيو ناچونڊن، هو جو ساءُ صبر جو
چنڊ! تنهنجي ذات، پاڙيان نه پرين سمن
تون اچو ۾ رات، سچڻ نٽ سوجھرا
انڱ چونڊن ۾ رچو، چونڊن چيو وسار،
انئي پهر ادب سين، پر اهائي پار
پايو منهن مونن ۾، غربت ساڻ گذار
مفتي منجهه وهار، ته 'قاضي' ڪانيارو نه ٿئين.

نوان لفظ :

هوڏ = هن	ڪم = صبر، ڏيرج	ڏمر = غصو،
پرين = سچڻ	پاڙيان = پيت ڪريان	ساءُ = سواد، ڏانڦو
مونن = گوڏن	مفتي = جج	غربت = غريبي
نٽ = سدائين	ڪانيارو = محتاج	اچو = روشن
		سوجھرا = روشني

آپياس

سوال ۱ - هيٺين سوالن جا جواب هڪ پن جملن ۾ لکو :-

۱. هن دنيا ۾ ڪنهن ڪٿيو آهي؟
۲. شاه صاحب چنڊ لاءِ ڇا ٿو چوي؟
۳. 'قاضي' اڳيان ڪنهن کي ڪانيارو نه ٿيڻو پوي ٿو؟

سوال ۲ - هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :

۱. 'نمي ڪمي نهار تون' ستن ۾ شاهه صاحب ڇا سمجهايو آهي؟

سوال ۳ - (الف) خال ڀريو :

۱. نمي ڪمي نهار تون، ڏمر وڏو .....

۲. انئي پهر ..... سين ۾ اهاڻي پار.

۳. مفتي منجهه وهار ته ..... ڪانيارو نه ٿين.

(ب) جوڙا ملايو

هارايو هوڏن	۱. چند! تنهنجي ذات
هو جو ساءِ صبر جو	۲. ڪم! ڪمندن ڪٿيو.
پاڙيان نه پرين سين	۳. چڪيو نا چوندن

پورڪ آڀياس

(۱) شعر بند تي عملي ڪم :

اڻ چوندن ۾ چو ..... ته قاضي ڪانيارو نه ٿين.

(i) هڪ لفظ ۾ جواب ڏيو :

(۱۴) وقت سان لاڳاپو رکندڙ

(۳) فيصلو ڪندڙ

(۲) 'نه' لاءِ

(۱) هڪ عدد

(ii) "چوندن چيو وسار" ست جي سمجهاڻي لکو :

(iii) جوڙا ملايو :

(۱) 24 ڪلاڪ	(۱) ۾ اهاڻي پار
(۲) لاچار نه ٿئي	(۲) غربت ساڻ گذار
(۳) اهو ئي سچو رستو	(۳) ڪانيارو نه ٿئي
(۴) ٺهڻائيءَ سان زندگي گذار	(۴) اُن ئي پهر

(۲) 'قدرت' ان وشيه تي مضمون لکو.

(۳) وڌيڪ ڄاڻ : انٽرنيٽ جي <https://en.m.wikipedia.org,ShalAbdullatif>.

تي وڃي شاهه صاحب بابت ڄاڻ حاصل ڪريو.

C8YEQY

4. ڪنول جو گل

هرې دلگير (1916-2005ع) هند سنڌ ۾ هاڪارو انجنيئر ۽ شاعر هو. هن نظر ۾ شاعر ڪنول جي گل جو مثال ڏيئي سنسار ۾ سٺي زندگي گهارڻ جو سنديش ڏنو آهي.

پيارا پيارا قول منوهر! تو ڇا مڙج مچائي،
ساڻ ڪڍي سنسار ۾ ائين سندر تا سرهائي.
سيتل هير گهلي پرياتي، توکي چمڻ لئه آئي،
واسي تنهنڪي واس سان پنهنجي، تو مدهوش بڻائي.
نيرو نير، گنگن پي نيرو، وچ ۾ صاف سفيدي
سونيءَ دنيا ۾ تو رنگبرنگي راس رچائي.
وايو هڪ پنهنجي سان تنهنجو آند جهوڻو جهولي
جهولي جهولي هردي ۾ تو چنچل لهر لڳائي.
جل ۾ ڄاڻين، جل ۾ آهين، جل ۾ ته به تون ناهين،
جڳ وارن کي جڳ ۾ جالڻ جي تو راهه بنائي.
مڪڙيءَ ۾ معصوميت مڙڪي، هردي ۾ ڪوملنا،
ديون ۽ ديويون تي جڳ پيئا انمول چڙهائي.
بند - ڪنول ۾ لويي پونجرو سنجها ويلي ڦاڻو،
چڻ مايا جڳ جي جيون لئه ترشنا چار وچائي.
سندر تا، چنچلنا، ڪوملنا ۽ پوترتا واري،
سائين ۽ هي سوغات سرشتيءَ لئه سڪ ساڻ بڻائي.

مدھوش = نشيلي	گھلي = قھلي	سرھائي = خوشي
جالڻ = گھارڻ	وايو = هوا	نيرُ = پاڻي
ترشنا = چاهنا	سانجھا = شام	انمول = قيمتي
	سرشتي = سنسار.	سوڳات = سوکڙي

آپياس

سوال ۱ - هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

۱. سنسار ۾ سندرتا سرھائي کير کڻي آيو؟
۲. کنول جي گل ھير کي ڪيئن مدھوش بڻايو؟
۳. ديون ۽ ديويون تي انمول پيٽا ڪنھن چڙھائي؟
۴. سائينءَ سنسار لاءِ ڪھڙي سوڳات بڻائي آھي؟

سوال ۲ - هيٺين سوالن جا جواب ٿوري لکو :

۱. اسان کي جڳ ۾ ڪيئن گھارڻ گھرجي؟
۲. لويي پونٿري جي مثال سان شاعر ڇا ٿي چوڻ چاهي؟
۳. کنول جي گل جون چار خاصيتون لکو.

سوال ۳ - ستون پوريون ڪريو :-

۱. نيرو نيرُ ..... راس رچائي.
۲. جل ۾ ڄائين ..... راھ بڻائي.
۳. بند کنول ۾ ..... ڄار وچائي.

سوال ۴ - هر آوازي لفظ ٻولهي لکو :-

مچائي، آئي.

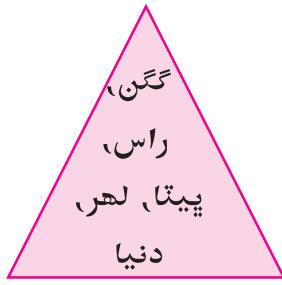
پورڪ آپياس

(۱) شعر - بند تي عملي ڪر :

نيرو نيرُ ..... انمول چڙھائي.

(i) 'نيرو نيرُ' ۾ نيرو صفت آھي ۽ نير اسر آھي. اھڙي نموني هيڪ ڏنل ٽڪنڊي مان

مناسب اسر ٻولهي صفت اسر جوڙا پورا ڪريو.

(ب) چنچل

(الف) رنڱبرنگي

(پ) سوني

(ب) آنمول

(ii) هڪ سٺ ۾ جواب ڏيو :

(الف) چار لفظ هندي ٻوليءَ ۾ استعمال ٿيندڙ.

(ب) ساڳئي معنيٰ ڏيکاريندڙ هڪ جوڙو

(ب) گُل جو آڱ اُسريل روپ

(ب) جهولو جهوليندڙ

(iii) سٺ سمجهايو :

’جڳه وارن کي جڳه ۾ جالڻ جي تو راھ بنائي‘

(۲) ’گلاب جي گل‘ جي آتم ڪھاڻي لکو.

خاص ڄاڻ

(الف) اڇو ته گھر ڪنول جو گل پوکيون.

(1) پساريءَ جي دڪان تان ڪنول جا ٻج آڻي

(2) 7-8 ٻج کڻي انهن کي ٿورو گسايو.

(3) هڪ ويڪري برتن ۾ ٻج رکي ان کي پورو صاف پاڻيءَ سان پرڻيو ۽

5-6 ڏينهن ڍڪي رکيو.

(4) ڪجهه ٻجن مان سلا نڪرندا توهان کي نظر ايندا. اهڙا اُسريل ٻج کڻو.

(5) ٻه ننڍيون مٽيءَ سان ڀريل ڪونڊيون کڻو هر هڪ ۾ هڪ اُسريل ٻج، مٽي - آندر کوزيو. مٽيءَ ۾ ننڍڙي پٿريءَ جا ٽڪر وجهو.

(6) هڪ وڏي پلاسٽڪ جي ٽب ۾ اهي ٻئي ڪونڊيون رکيو. آهستي آهستي اهو ٽب سڄو پاڻيءَ سان پرڻيو. روز پاڻيءَ جي سنوت جاچيو ۽ گهٽ سنوت تي، پاڻي وجهو.

(7) ڪجهه ڏينهن کان پوءِ توهان ڏسندا ته انهن ڪونڊين ۾، ٻجن جي سلن مان گول پٽا اُسرندا نظر ايندا. آهستي، هيٺ اچي رنگه وارين پاڙن ۾ پاڻ ملايو.

(8) تمام سٺي برسات ۾ ٻوٽي جي واڌ کانپوءِ، توهان ڪنول جا گُل ڏسي سگهندا. وڌيڪ ڄاڻ لاءِ

(You Tube: Essentials of Life) تي وڃو.

دنيا جا مهانگا گل (قيمت آمريڪن ڊالرن ۾)

(ب)

<p>سٽفران ڪروڪس (Saffron Crocus) 6 ڊالر 10 گلن لاءِ.</p>		<p>6</p>	<p>لزيئنٽس (Lisianthus) 35 ڊالر هڪ جهڳٽي لاءِ</p>		<p>1</p>
<p>گولڊ آف ڪنابالو آرڪڊ (Gold of Kinabalu Orchid) تمام مهنڱو</p>		<p>7</p>	<p>للي آف د وئلي (Lily of the Valley) 143 ڊالر هڪ جهڳٽي لاءِ</p>		<p>2</p>
<p>شينزهن نونگڪي آرڪڊ (Shenzhen Nongke Orchid) 202000 ڊالر تائين هڪ گل</p>		<p>8</p>	<p>هٽڊر نجيئا (Hydrangea) 2 کان 4 ڊالر هڪ ٿاريءَ لاءِ</p>		<p>3</p>
<p>جولٽ روز (Juliet Rose) 16 ملين ڊالر</p>		<p>9</p>	<p>گلوريوسا للي (Gloriosa Lily) 5 ڊالر کان 10 ڊالر هڪ ٿاريءَ لاءِ.</p>		<p>4</p>
<p>ڪڊو پل گل (Kadupul Flower) تمام ملهائتو خريديءَ کان ٻاهر.</p>		<p>10</p>	<p>ٽيولپ بلب (Tulip Bulb) 9 ڊالر هڪ جهڳٽي لاءِ.</p>		<p>5</p>

وڌيڪ ڄاڻ لاءِ

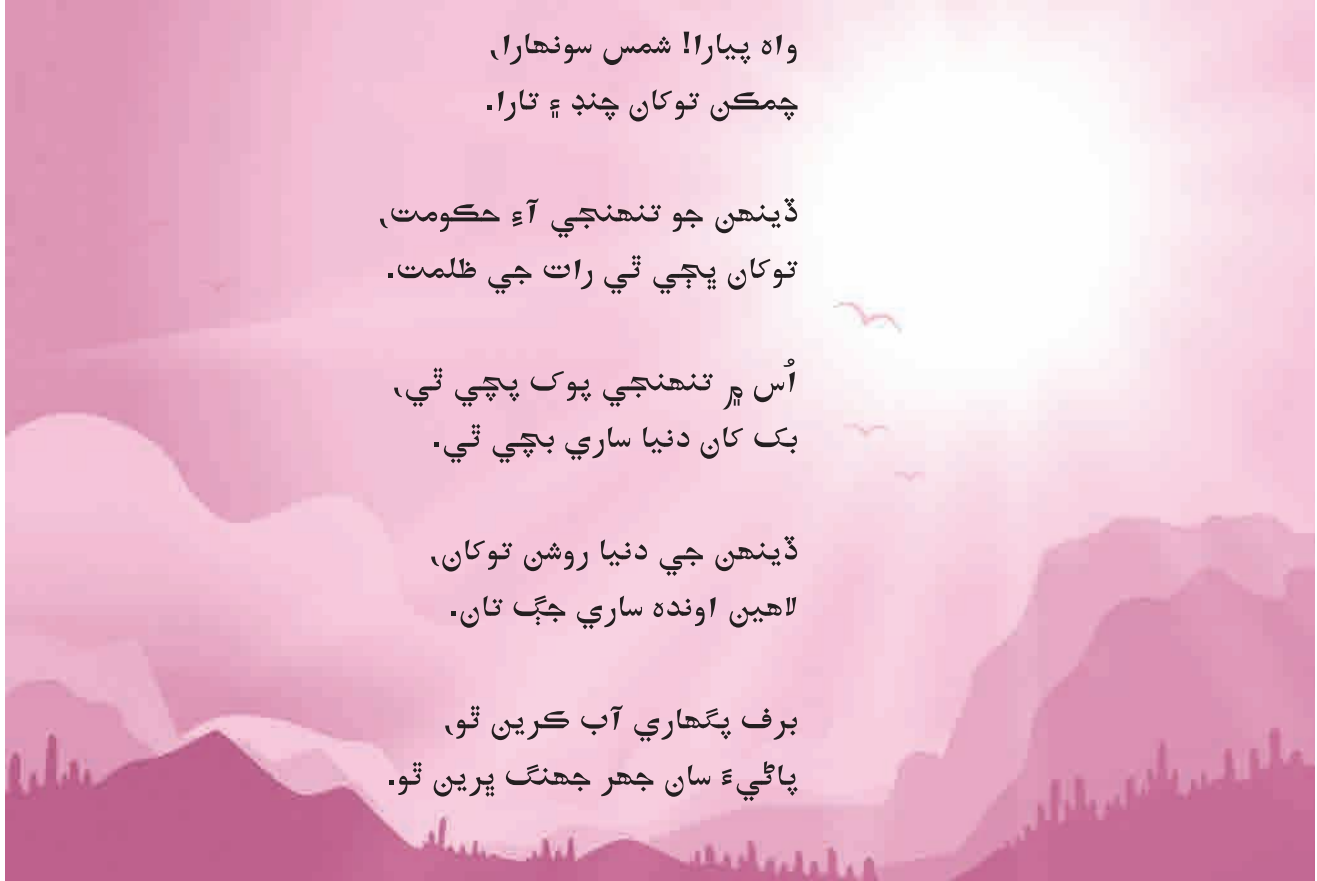

چنديڳڙهه ۾ 'ڏاڪر حسين روز گارڊن' آهي اهو ريشيا ۾ سڀ کان وڏو باغ آهي، جيڪو اٽڪل 30 ايڪڙ زمين تائين ڦهليل آهي. ان ۾ 50,000 گلاب جا ٻوٽا آهن. جن ۾ 1600 جدا جدا گلاب جي گل جون جاتيون آهن. ان ۾ ڪجهه دوائن وارا ٻوٽا به پوکيا ويندا آهن. اهو سنه 1967ع ۾ ٺاهيو ويو. هر سال فيبروري يا مارچ مهيني ۾ روز فيسٽيول (Rose Festival) هڪ شاندار سانسڪرتڪ ڪاربه ڪرم ملهائيو ويندو آهي.

5. ”سج“

ليڪراچ عزيز (1897-1970ع) سنڌي شاعرن ۾ معتبر درجور کي ٿو. هو سنڌي ٻوليءَ کان سواءِ عربي ۽ فارسي ٻولين جو به ماهر هو. هو شاعريءَ جو فن استاد ڪري مڃيو وڃي ٿو. هن جي رچنائن ۾ ’شاعراتي شمع‘، ’گلزار عزيز‘، ’آبشار‘ ۽ ’صراحي‘ (ڪوٽا سنگره) ۽ ’ادبي آئينو‘ (مضمون سنگره) هن ڪوٽا ۾ سج جي قوت سمجهايل آهي.

نوان لفظ :

آب = پاڻي   ظلمت = قهر   شمس = سج   حڪومت = راڄ

آپياس

سوال ۱ - هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-

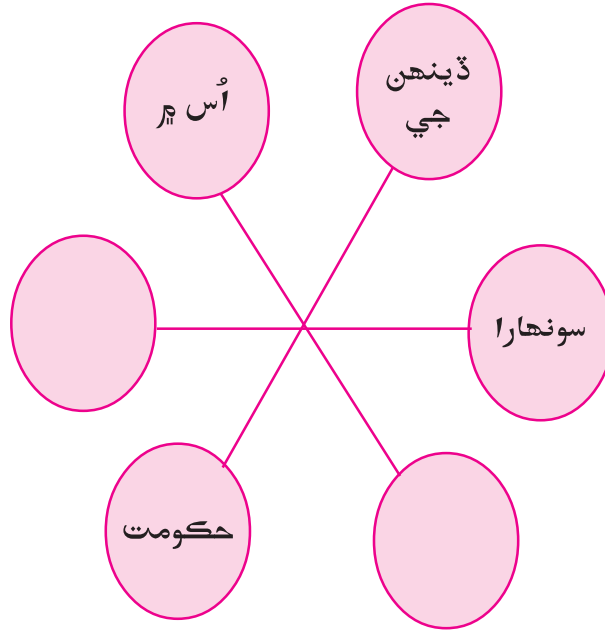
- ۱) رات جي ظلمت ڪيئن ٿي ختم ٿئي؟
- ۲) دنيا جي بک ڪيئن ٿي دور ٿئي؟
- ۳) جڳ جي اوندهه جو وناش ڪيئن ٿئي ٿو؟
- ۴) جهر جهنگ ۾ پاڻي ڪيئن ٿو ڀرجي؟

سوال ۲ - هيٺين سوالن جا جواب پنج ڇهه جملن ۾ لکو :

- ۱) ليڪراچ ’عزيز‘ پنهنجي ڪوٽا ۾ ’سج‘ جي ڪهڙي اهميت آهي؟

پورڪ آڀياس

(I) ڏنل مثال موجب ڳول ڀريو :-

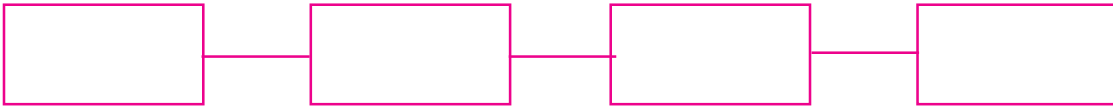
(II) بيت ۾ ڏهرايل لفظ لکو :-

..... (1)

..... (2)

..... (3)

(III) 'سڄ' لفظ لاءِ ٻيا لفظ لکو :-

(IV) هيٺ ڏنل گفتگو پنهنجن لفظن ۾ پوري ڪريو :-

اچي : يار وڃي! ڏينهن آهي شينهن.

وڃي : پر مونکي ته رات وڻندي آهي.

اچي : .....

وڃي : .....

(V) 'شهرن جا بدلجندڙ نظارا' ان وشيه تي مضمون لکو :-

6. ساميءَ جا سلوڪ

ڇٽنراءَ بچومل لنڊ 'ساميءَ' (1743-1850ع) شڪارپور (سنڌ) جو رهندڙ هئو. هن ڪجهه ورهيه امرتسر ۾ پڙ وڻج واپار سانگي گذاريا : پوءِ جلد ئي واپس شڪارپور اچي هاڻي دروت هڪ مڙهيءَ ۾ ديرو ڄمائين. هو اتي گرميءَ ۾ چٽڪين تي پنهنجا سلوڪ لکي هڪ مٽڪي اندر رکندو هئو. جيڪي سندس پٽ گهنشامداس گڏ ڪندي هٿيڪا ڪري رکيا.

(۱) ٻڌن کي ٻوڙي، تي سامي لهر سمندر جي،
تن کي چوي ڪينڪي، جي سنت ڇڏيا ڇوڙي،
ويٺا مٺهن موڙي، جڳت ڏون جڳديش ڏي.

(۲) غيرت منجهه غرق رهن جيءَ جهان جا،
پوڄن پير فقير کي، رکي قبر فرق
عاشق ڇڙهيا آڇ تي، لنو سان ٻڌ لڪ
اندر ٻاهر هڪ سامي ڏسن سپرين.

(۳) سڀني منجهه ڪنگال، راجا ٿيو هڪ ديس جو،
هاڻي، گهوڙا، پالڪيون، ميڙيائين سڀ مال،
در تي بيٺا ڪيترا، سامي ڪن سوال
جاڳي ايهو حوال، پنندو وڻي پاڻهي.

نوان لفظ :

جڳت = سنسار، ڏون = کان، جڳديش = پر ماتما، غيرت = لڄ شرم، غرق = غلطان،
قير فرق = پيدپاء، ڪنگال = سڄو، لنو = وشواس، لڪ ٻڌڻ = تيار ڪرڻ، آڇ = سمندڙ.

آپياس

- سوال ۱ - هيٺين سوالن جا جواب هڪ ٻن جملن ۾ لکو :-
۱. سمند جي لهر ڪنهن کي ٻوڙي ٿي؟
  ۲. جڳت کان جڳديش ڏانهن ڪير ٿا مڙي وڃن؟
  ۳. جهان جا جيو ڇا ۾ ٿا غرق رهن؟

۴. عاشق آڇ تي ڪيئن ٿا چڙهن؟

۵. سڀني ۾ ڪنگال ڪير ٿيو؟

سوال ۲ - هيٺين سوالن جا جواب ٿوري ۾ لکو :

۱. سڀني مان راجا کي ڪهڙو گمان حاصل ٿيو؟

۲. سامي صاحب پر ماتما کي پائڻ جي ڪهڙي راهه ڏيکاري آهي؟

سوال ۳ - خال ڀريو :-

۱. .... کي ٻوڙي ٿي سامي لهر سمندر جي.

۲. غيرت منجهه ..... رهن جيءَ جهان جا.

۳. سڀني منجهه ڪنگال، راجا ٿيو هڪ ..... جو.

سوال ۴ - بيت جي آڌار تي سٽون پوريون ڪريو -

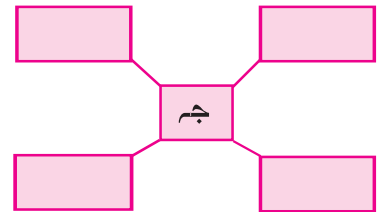
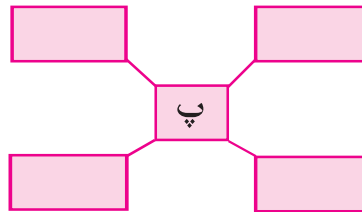
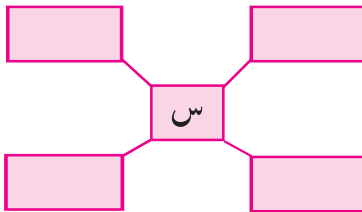
۱. تن کي چوي ..... جڳديش ڏي.

۲. پوڄن پير ..... لنو سڀان ٻڌي لڪو

۳. هاڻي گهوڙا ..... ڪن سوال.

پورڪ آڀياس

سوال (۱) بيت ۾ ڏنل هيٺين اکرن سان شروع ٿيل لفظ لکو.

سوال (۲) شعر بند تي مشغولي.

سڀني منجهه ..... وٺي پاڻهيڻ.

(i) ڪنگال ۽ راجا لفظ جا ضد لکو.

(ii) بيت جي سٽن ۾ آيل جانورن جا نالا لکو.

(iii) سڀني ۾ راجا جو ڪهڙو حال ٿيو؟

سوال (۳) سامي صاحب جو ٻُڌل / پڙهيل ٻيو ڪو سلوڪ لکو.

لکڻ - ھنر
ڪمائڻو- لکڻ

خط لکڻ

خط لکڻ هڪ ڪلا آهي. پنهنجي من جا پاڻو / ويچار ٻين تائين پهچائڻ، تنهن سان گڏ پنهنجون ڀاونائون ۽ ويچار سٺي ٻوليءَ ۾ بيان ڪرڻ لاءِ خط هڪ عمدو لکڻ جو ساڌن آهي.

گذريل سال ۾ توهان 'خط لکڻ سکيا' آهيو. اهو خط توهين پرمپرا (خاص نموني) جي موجب لکندا آيا آهيو. پر هاڻي توهين ٽيڪنالاجيءَ جي زماني ۾ گذران ڪري رهيا آهيو. هاڻي ڪمپيوٽر، موبائيل، انٽرنيٽ، ميل انهن سڀني سان توهين واقف آهيو.

فون وڌيڪ ڪم آندو وڃي ٿو. انڪري خط لکڻ جي گهرج به ڪجهه قدر گهٽ ٿي ويئي آهي. تڏهن به پنهنجي ويجهي مائٽ، ساهيڙي / دوست کي پنهنجون ڀاونائون، اثر دار نموني ٻڌائڻ، اهو لفظن ۾ ڀاونائون ظاهر ڪرڻ جي قابليت (غير دستوري خط لکڻ وقت) آهي. پنهنجي ڳالهه ويچار (گهرجون، شڪايت، وينتي) نهڪندڙ ۽ گهٽ ۾ گهٽ لفظن ۾ لاڳاپو رکندڙ ماڻهوءَ (اذڪاري / عملدار / سمپادڪ / هيڊماسٽر وغيره) تائين پهچائڻ (دستوري خط لکڻ وقت) به هڪ ڪلا آهي.

خط لکڻ لاءِ ٽيڪنالاجيءَ جو واپرائڻ به اڄ جي گهرج آهي. هن کانپوءِ توهان کي ميل موڪلڻ جو ٽيڪنيڪ واپرائڻو آهي. تنهن جي ڪري هن سال کان نئين ٽيڪنالاجيءَ موجب خط لکڻ لاءِ ميل موڪلڻ جو طريقو ڏيان ۾ رکڻ وارا آهيون.

هن سال اسين هيٺين خطن جا نمونا سگڻ وارا آهيون.

خط لکڻ

<p>غير دستوري ڪٽنب پنهنجي ويجهن مائٽن يا دوست / ساهيڙيءَ کي موڪلڻ جا خط</p>	<p>دستوري گهر، وينتي آفيس ۽ ڌنڌي ۾ پيشيور خط</p>
---	--

غير دستوري	دستوري
<p>۱. ناتني موجب ماڻهوءَ جو عزت افزائيءَ سان خط جي شروعات ڪريو. جيئن پيارو- پياري ماننيه مانپور وغيره</p> <p>۲. جنهن ڏانهن خط لکو ٿا ان جو خوش چاڪ بابت پڇڻ.</p> <p>۳. ڀاونائون اثر دار لفظن ۾ بيان ڪرڻ</p> <p>۴. ناتني / ارشتي موجب پنهنجائپ سان بيان ڪرڻ.</p> <p>۵. خط جو وڌيڪ لکڻ جي ضرورت ڪونهي.</p> <p>۶. خط جي آخر ۾ ساڄي پاسي خط موڪليندڙ جو پتو (انڊريس لکڻ) ضروري آهي.</p>	<p>۱. جنهن ڏانهن خط لکڻو آهي ان ماڻهوءَ جو عهدو، پتو، (انڊريس لکڻ)</p> <p>۲. خط جو وڌيڪ لکڻ</p> <p>۳. نهڪندڙ، گهٽ ۾ گهٽ لفظن ۾ مقرر مذڪور لکڻ</p> <p>۴. خط جي آخر ۾ ساڄي پاسي خط موڪليندڙ جو پتو انڊريس لکڻ ضروري آهي.</p>

نوٽ:- خط جو جواب ملڻ لاءِ خط موڪليندڙ جي ائڊريس لکڻ ضروري آهي. لغافو ڪڍي ائڊريس لکڻ جي ضرورت ڪونهي. (اي. ميل لاءِ لغافو نه هوندو آهي.)

خط جو نمونو

تاريخ _____
ڏانهن / ڪنهن کي _____
ماننبيہ / مانيور _____
_____
وشيہ: _____
صاحب، _____

مڪيه مذڪور

توهانجو / توهانجي

پتو (ائڊريس)

(خط موڪليندڙ جي ائڊريس)

آڪاڻي لکڻ

آڪاڻي ٻڌڻ يا ٻڌائڻ ٻارن جو آئند جو وشيه آهي. شاگردن جي ڪلپنا شڪتي، نئين نموني ۽ سرچشيلنا جي پرڪ ڏيڻ وارو وشيه آهي.
توهان آڪاڻي لکڻ سکيو آهي. آڪاڻي لکڻ جو هنر، ان جا اهميت وارا مُدا، انهن مُدن بابت پوريءَ طرح سان ويچار ڪرڻ جو اڀياس ڪيو آهي.
ڪا ٿيل ٻالھ جيڪا ٻڌائي وڃي ٿي اها آهي آڪاڻي. آڪاڻي پنهنجي ڪلپنا سان سرچشيلنا سان رچي وڃي ٿي.
آڪاڻيءَ جي شروعات آڪاڻيءَ جو آهر پاڻو آهي.
ڪٿا لکڻ ڪلپنا شڪتيءَ تي آڌار رکندڙ ڪلا آهي. آڪاڻيءَ جي ڪردارن، گهٽنا، ترڪ ڪرڻ وارن ويچارن جو وستار ڪرڻ اهو لکڻ جو هنر آهي. هن لکڻ جي هنر جو وڪاس ڪرڻ مڪيه مقصد آهي.

آڪاڻي لکڻ جي ماڌير سان آڪاڻي ۽ مان خوشي ملي اهو پڻ مقصد آهي.

سني آڪاڻي لکڻ لاءِ هيٺين ڳالهين تي ڌيان ڏيو:-

- (۱) آڪاڻي ۽ جي وشبه کي سرو (Title) ڏيو. (تاتپرچ لکڻ جي ضرورت ڪونهي).
- (۲) سري موجب آڪاڻي ۽ جي ڪلپنا هئڻ گهرجي.
- (۳) اهو ضروري نه آهي ته سرو مطلب سنو ويچار يا چوڻي هجي.
- (۴) آڪاڻي زمان ماضيءَ ۾ لکجي. (آڪاڻي ٻڌائي وڃي ٿي انڪري زمان ماضيءَ ۾ لکي وڃي ٿي پر شاگرد ان ۾ پنهنجي ڪلپنا ۾ رچنا موجب آزاديءَ سان (جنهن زمان ۾ چاهي پيش ڪري سگهي ٿو). مثال آڪاڻيءَ ۾ فلش بئڪ ۾ گهڻيل گهڻا ٻڌائيندي اها زمان ماضيءَ ۽ زمان حال ۾ ٻڌائي وڃي سگهجي ٿي.
- (۵) ليک ۾ گهڻا، واقعي موجب نهڪندڙ ڪال ۾ لکڻ ضروري.
- (۶) آڪاڻيءَ ۾ سلسلو هئڻ ضروري آهي (گهڻا موجب هڪ ڳالهه ۽ پوءِ ان سان جڙيل ڳالهه اهڙي نموني سلسلو هئڻ گهرجي).
- (۷) آڪاڻيءَ موجب وائاورڻ پئدا ٿيڻ / نرماڻ ٿيڻ گهرجي.
- (۸) آڪاڻيءَ موجب ڪردار ۽ انهن جي گفتگو نهڪندڙ پاشا ۾ هئڻ گهرجي.
- (۹) موقعي موجب، استان موجب ڪردارن جي پاشا هئڻ گهرجي.
- (۱۰) هر هڪ پسگردائيءَ جي پاشا الڳ الڳ هوندي آهي. آڪاڻي لکڻ وقت اها ڳالهه ڌيان ۾ رکجي. مثال، گهڻا، راندين جي ميدان، گهر، راڄ دربار، وغيره واري هجي ته اُنجي پاشا الڳ ۽ اُنجي شئي الڳ هجڻ گهرجي)
- (۱۱) ٻين ٻولين جا سلوڪ، سويچار، چوڻيون، اصطلاح جيترو ٿي سگهي نه لکجن جيئن سنڌي ٻوليءَ ۾ هندي / انگريزي ٻوليءَ جا مهاورا (Phrases) ڪم نه آڻجن.
- (۱۲) آڪاڻيءَ جي شروعات ۽ آخر جو پاڻ ۾ لاڳاپو هئڻ ضروري آهي.

آڪاڻي لکڻ جا نمونا

۱. ڏنل شروعات مان آڪاڻي لکڻ.
  ۲. ڏنل سري مان آڪاڻي لکڻ.
  ۳. ڏنل لفظن مان آڪاڻي لکڻ.
  ۴. اڻپوري آڪاڻي پوري ڪرڻ.
  - (الف) ڪتا جي شروعات ڏيئي باقي پورو ڪرڻ.
  - (ب) آخري حصو ڏنل ۽ شروعات پوري ڪرڻ.
  ۵. ٽين مان آڪاڻي لکڻ.
- آڪاڻي لکڻ لاءِ مٿي ڏنل قسمن کان الڳ سرچشيل نموني ڳالهين، سلسلو بيان لکي سگهجن ٿا. اهڙي الڳ الڳ نمونن جو آپياس ڪريو.

ٽڪر پڙهي سوال ٺاهڻ

سوال ٺاهڻ اچڻ، اها هڪ اهميت واري پاشا جي قابليت آهي. اها قابليت حاصل ڪرڻ لاءِ 'ٽڪر سمجھڻ' ان يونٽ کي اڀياسڪرم ۾ شامل ڪيو ويو آهي. توهان درجي نائين ۾ هن جو اڀياس ڪيو آهي. انجو وري اڀياس ڪريو. ڏنل ٽڪر پڙهي توهان کي سوال ٺاهڻ اچڻ گهرجن. سوال اهڙا هجن جن جا جواب هڪ جملي ۾ هجن.

سوالن لاءِ هدايتون:-

۱. تيار ڪيل سوال، سوال جي روپ ۾ معنيٰ ڀريو هئڻ گهرجي.
۲. ڪير؟ ڪٿي؟ ڪڏهن؟ ڇا؟ وغيره جي قسمن جي سوال ٺاهڻ جو اڀياس ڪريو.
۳. جن سوالن جا جواب ٽڪر ۾ هجن، اهڙا ئي سوال ڏيڻ گهرجن.
۴. سوالن جا جواب نه لکجن.
۵. سوالن جي آخر ۾ سوال جي نشاني ڏيڻ ضروري آهي.

مضمون لکڻ

لکڻ جي هنر جو وڪاس ڪرڻ جو مکيه پاڻو آهي "مضمون لکڻ" مضمون معنيٰ ڪنهن وشيه سان لاڳاپو رکندڙ پنهنجن ويچارن جو مُدن موجب ٺهڪندڙ نموني پيش ڪرڻ. لکڻ جي هنر سان گڏ مضمون لکڻ جو مکيه مقصد آهي. چڪاسيندڙ، ويچار، ڄاڻ شڪتي ۽ سرچشيلنا ۽ سُني نموني سمجھڻ، انهن سڀني لياقتن جو وڪاس ٿيڻ. مضمون لکڻ وقت، مضمون لکڻ واري جي ويچارن جو پاڇو پوندو رهي ٿو. وشيه سان لاڳاپو رکندڙ، ڄاڻيل ويچار، پنهنجون ڀاونائون، ڪلپنائون ۽ سرچشيلنا، انهن جو اُتردار لفظن ۾ بيان مطلب مضمون لکڻ.

پڙهڻ، سمجھڻ، ڄاڻڻ، ويچار، ڀاونائون، ڪلپنائون ۽ آزمودا انهن جو پنهنجن لفظن ۾ ظاهر ڪرڻ اهو لکڻ جي هنر جي وڪاس جي مکيه نشاني آهي.

هن سال عملي پرچي لاءِ بياني، اُتر ڪٿا، خيالي انهن مضمونن جي قسمن جو اڀياس ڪرڻ وارا آهيون:
مضمون لکڻ لاءِ هدايتون:-

۱. ڪنهن به مضمون جي شروعات وڻندڙ هئڻ گهرجي. مضمون اڳيان وڌيڪ پڙهڻ لاءِ چاهه ٿئي. ڏنل وشيه موجب شروعات ڪنهن خاص سُني ويچار، گهٽنا، واقعي، گذارش (وينتي)، گفتگو سان ڪجي.
۲. مضمون جي وچ واري پاڻي ۾ وشيه جو وسٽار ڪجي. وسٽار ڪرڻ وقت اصطلاح، چوڻيون، پهاڪا وغيره استعمال ڪري اُتردار نموني لکجي.
۳. مضمون جي پڇاڙي، پڙهندڙ کي وشيه موجب ويچارڌارا ڏانهن وٺي وڃڻ واري هئڻ گهرجي. وشيه سان لاڳو هجي.

واقعو لکڻ / آزمودا لکڻ - آسانجي سامهون گهٽجندڙ/ گهٽيل ڪو واقعو يا گهٽنا آسانجي ويچارن ۾ هميشه هوندي آهي.

اُن واقعي / گهٽنا جو اثر آسانجي من تي هوندو آهي. اُن بابت پنهنجا ويچار، ڀاونائون، آزمودا، لفظن ۾ بيان ڪرڻ اهو واقعي لکڻ يا آزمودو لکڻ ۾ اميد ڪئي وڃي ٿي. باريڪبنيءَ سان ڄاڻڻ جي شڪتي، انجو پاڻ مٿان اثر اهي واقعي / آزمودو لکڻ لاءِ تمام ضروري ڳالهيون آهن.

واقعو / آزمودو لکڻ وقت رڳو ٻاهريون بيان نه پر اُن سان گڏ واقعو ڏسڻ واري جي من ۾ ڪهڙيون ڀاونائون پيدا ٿيون؟ ڪهڙا ويچار آيا ۽ مکيه ڳالهه اها آهي ته واقعي ڏسڻ واري جي من تي ڪهڙو اثر ٿيو؟ انهن جو اثرائتي لفظن ۾ بيان هئڻ گهرجي.

واقعو لکڻ:-

پنهنجي اکين اڳيان گهٽنا گهٽجي رهي آهي. اها ڪلپنا ڪري گهٽنا جي پوري وستار سان ڄاڻ، ماڻهن جي پرتيڪريا ۽ گهٽنا جو پاڻ تي ٿيل اثر، انهن ٽنهي ذريعي واقعو لکڻ ۽ هرجي. (ڪيترا دفعا) عملي پرچي ۾ ڏنل گهٽنا / واقعو ڪلپنا تمکي ٿي سگهي ٿو. ان گهٽنا جي ڪلپنا ڪري، ڇنڊڇاڻ ڪري ڪلپنا سگهجي ۽ سان مضمون لکڻ گهرجي.

آزمودو لکڻ:-

آسپن ڪنهن پروگرام، ڪاريه ڪرم ۾ وياسين يا پاڻ ورتو اهو ڪلپنا ڪري ڪاريه ڪرم جي پوري وستار سان ڄاڻ جو بيان، ان جا ٻيا مُدا (مثال، پڪنڪ) هجي ته ان جي ايتهاڪ ڄاڻ، پنهنجا آزمودا، ۽ پاڻ پاونائون انهن جو بيان ڪرڻ اچڻ گهرجي. آزمودو لکڻ ۾ پنهنجي آزمودي آيل ٻالهي جو ورنن سڻي/ ڏکي / خوشي اثرائتي نموني ڪرڻ اچڻ اهميت وارو آهي.

آتم ڪٿا لکڻ:-

(۱) آتم ڪٿا مطلب ڪنهن ٻئي جي آتما آسان ۾ سمائجڻ (۲) ٻئي جي سک- دک جو ويچار ڪرڻ، ان جي من کي سمجهڻ. (۳) ساهواري ۽ بنا ساهواري جي پاونائون کي سمجهڻ (۴) ان شيء جي جڳهه تي آسپن آهيون اها ڪلپنا ڪري ان شيء جي من ويچار/ پاونائون / سک- دک، لفظن ۾ بيان ڪرڻ اهو آتم ڪٿا لکڻ جي مکيه خاصيت آهي. آتم ڪٿا لکڻ جي پاشا عدد واحد (مان ٻالهيان ٿو / ٿي) هئڻ گهرجي. وشيه موجب پرسناونا (ڪا گهٽنا، واقعو / قصو) لکي مضمون جي شروعات ڪري سگهجي ٿي. پر اها پرسناونا تمام ننڍي، يا ٿوري ۾ هئڻ گهرجي.

خيالي:

(۱) خيالي مضمون ۾ وشيه موجب ويچار هئڻ گهرجن. (۲) خيال مضمون ۾ بيان / ورنن، ڪلپنا کان وڌيڪ خيال اهميت وارا هوندا آهن. (۳) هر هڪ ويچار جا ٻه پاسا هوندا آهن. (۴) انهن ٻنهي پاسن سان لاڳو ويچار مضمون ۾ هئڻ گهرجن. (۵) پنهنجي ويچارن جي پڻپراڻيءَ لاءِ مُدا، مدد سان لاڳو ترڪ سان گڏ پيش ڪرڻ اهميت وارو آهي. پنهنجي ڄاڻ، پڙهڻ، ويچار جيترا وڌيڪ اوترو خيالي مضمون لکڻ وڌيڪ سولو ٿئي ٿو.

گفتگو لکڻ

هڪ ٻئي سان ٻالھه ٻولھه ڪرڻ وقت پاشا تمام گهڻي اهميت رکي ٿي. گفتگو ڪرڻ يعني پختي نموني پنهنجا ويچار رکڻ، پنهنجا رايو ڏيڻ وغيره پيش ڪرڻ. لکڻ جي هنر سان گڏ، گفتگو لکڻ جو مکيه مقصد آهي. پنهنجا ويچار، رايو، ڇاپيل ٻالھه سڻي نموني سمجهي، وشيه موجب ٻالھائي ظاهر ڪرڻ، انهن سڻي جو وڪاس ڪرڻ. گفتگو لکڻ وقت، گفتگو ڪرڻ وارن جي ويچارن، سمجهه پاونائون، ڪلپنائون، سرچشيلنا پاشا جي ڄاڻ انهن سڻي جي پيشڪش آهي.

گفتگو لکڻ وقت ڏيان ۾ رکو ته :-

- گفتگو زمان حال ۾ هجڻ گهرجي.
- وشيه سان لاڳاپو رکندڙ هجي.
- ڪردار موجب هجي.
- موقعي / گهٽنا / قصي موجب هجي.
- ٻالھه ٻولھه ۾ لاڳاپو هجي.
- رشتي موجب (جيئن وڏن سان ليافت سان ٻالھائڻ) هئڻ گهرجي.
- نهڪندڙ بيھڪ جون نشانيون ڪم آڻي لکجي.

مھاراشتر راجیہ پانیہ پستک نرمتی و آپیساکرم سنشودن مندل، پٹی۔

سیندی اہرے. سیندھوبھارتی ڈیلتا دھابی (سیندی ماڈیئم)

₹ 42.00

